

Strada Mara din centrul oraşului Sighet

„ACEASTĂ FATĂ, FERMECĂTOARE“

Am cunoscut o fată care abia terminase liceul. Mi-a spus cu entuziasm că vrea să facă film. Nu mult după aceea s-a prezentat la examenul de admitere în Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică unde, fiind considerată netalentată, a fost respinsă. Ajunge în cele din urmă să facă un film de circulație, numai pentru a-și îndeplini visul. Dar la vizionarea acestui film, spre uimirea ei, i s-a descoperit talentul.

Vă așteptați poate să dau mai jos numele unei actrițe deja consacrate. Nu este vorba de data aceasta decât de Ruxandra, al cărui nume nu vă spune nimic. Dar pentru că Ruxandra e o fată a zilelor noastre, plină de entuziasm și de contradicții inerente vârstei de optsprezece ani, o văpșez în exterior, pe străzile largi ale Bucureștiului,

alături de dv. tânăr seama și de faptul că îi place să adune „omni minunati în jurul ei“.

Deci, Ruxandra nu mai e o anonimă. Și cu atât mai mult va țese din anonimat când vă voi spune că este personalul central al filmului „Această fată fermecătoare“, căruia îi va da viață sub gheta regiei lui Lucian Bălan.

Elementul de cină veritabil (cinema-adevăr) din filmul lui Lucian Bălan.

Cum cele mai multe filme au avut loc în exterior, pe străzile largi ale Bucureștiului,

e evidentă intenția regizorului.

Dar la naturaletă și spontaneitatea interpretărilor (alături de Margareta Pislaru mai apar: Grigore Gonta, Joli Voicu, Emmele Schiffer etc.) se adaugă importanța locului ocupat de figuratie, care definește filmul rolul teatralității ce ignoră obiectivul aparatului de filmat,

„fată fermecătoare“ cere sacrificii, a trebuit să fie prezentă și la sursele trupurilor desfășurate pe hipodromul din Ploiești și în „desertul“ sanitarului de la Bercești și pe fluviile de acțiune incisa ala Magistralei Nord-Sud.

Peste tot, zecile de trecători aveau grijă să nu ne piclesim restringând spațiul în

ca personajul pe care-l interpretez, nu mi-e prea greu s-o fac, mai ales că, nu de mult, am găsit și eu băncile liceului.

— Desigur că ai găsit și foarte multe puncte comune cu „Această fată fermecătoare“.

— Lăsând epitetul la o parte, pot spune că am găsit la „Această fată“ aceeași dorință permanentă de a face orice, ca și mine, îmi place muzica, dansul, teatrul, filmul și cred că în această privință sînt foarte aproape de ea.

— Împărtășești a ceeași pădere și acceasi Redu Cosăgă despre talent? Crezi că poate fi cîștigat prin experiență?

— Da. Cred că perseverența și munca cu fine insul poate să dea rezultate fructuoase pe tărîmul artei.

— Int-adevăr. Chiar atunci cînd nu gîndesc și nu simt o se-

Şantier cinematografic

lucru care ar fi fost mai greu de realizat în cazul tinerilor adevărați.

Pentru o cîtă mare autenticitate, regizorul filmului colaborează cu operatorul Tiburciu Olaru, autorul mai multor documentare.

Cum plăcerea de a sta de vorbă cu o

care ne aflăm și înconjurîndu-ne cu în-țurcări de loc.

— Îmi închipui că rolul Ruxandrei nu-ți creează prea multe dificultăți, considerînd și mica diferență de vîrstă care te desparte de ea?

— Int-adevăr. Chiar atunci cînd nu gîndesc și nu simt o se-

care ne aflăm și înconjurîndu-ne cu în-țurcări de loc.

— Îmi închipui că rolul Ruxandrei nu-ți creează prea multe dificultăți, considerînd și mica diferență de vîrstă care te desparte de ea?

— Int-adevăr. Chiar atunci cînd nu gîndesc și nu simt o se-

Şantier alpin

În numai cîteva ani, constructorii au întins o întreagă rețea de drumuri forestiere în principalele masive din regiunea Hunedoara, înlesnind astfel valorificarea mai economică a aurului verde. În anul curent, în primele 8 luni, ei și-au depășit planul de producție, dînd în folosință D.R.E.F. Hunedoara 28,4 km de drumuri — printre care Sugavee 2, Blandiana, Cerna-Telluc etc. Ei au pregătît în același timp, condițiile materiale necesare construirii altor drumuri și urmăresc ca pînă la sfîrșitul anului să termine încă 106 km de drumuri în munți.

O mie de monumente

(Urmare din pag. 1)

Această femeie și-a dedicat tinerețea, viața, bucuriile și nădejdele oamenilor din Frătești. A stat aici la post și și-a clipse de restriște ca stînzile frumuse ale anilor noștri. 32 de promoții însemnă peste 1000 de elevi în fiecare casă din Frătești Maria Stănică a zidit un om. Aceasta e marea operă a vieții ei. Și de o asemenea operă sînt în stare numai acei care știu să se dăruieze fără rezerve unui scop nobil.

În discuția noastră a venit vorba și despre o tîndră învățătoare venită nu demult în iată, dar care n-a stat decît un an. „A cădat să se mărite și-a oțecă la oras“. Am întrebato pe Maria Stănică cum o chemă. N-a știut, sau poate n-a vrut să-mi spună. În jurul nostru stăteau vicepreședintele cooperativei agricole din sat și alți cîteva sîteni. I-am întreat și pe dînșii. S-au cîșnit cu bunăvoință să-și aducă aminte, dar n-au reușit. Intr-adevăr cîi de repede uităm pe cei care prin existența lor atît de goală și lipsită de idenți nu se lasă altceva decît un gust amar. Acești oameni își pierd și numele și nu rămîn din ei decît ceea ce sînt: nimic!

În schimb Mariei Stănică i s-au ridicat 1000 de monumente. Se întîlnesc cu 1000 de fosti elevi. Dacă pleacă la Sîmbia în oădnă nu se poate să nu dea și pe acolo de un fost elev care vine și-i sărănuță mîna. Se întîlnesc cu cei plecați din sat și din în vizită în casa părintească, se întîlnesc cu inginerii, chimiștii, ofițerii, tehnicienii et. 1000 de oameni povestesc sau vor povesti copiilor lor despre cine a fost învățătoarea care i-a învățat și pe ei buclă.

Această este marea recompensă pentru dăruirea Mariei Stănică, fiindcă nu sînt mulți oameni anonimi care se pot mîndri cu 1000 de monumente.

Ieri, o zi frumoasă de toamnă, Maria Stănică a urcat a 33-a oară la catedrala unui nou an școlar. Și dacă nu am putut fi acolo printre cei care i-au întins buchețele de flori de toamnă i-am urtat de aici la cea de-a 33-a dăruire din toată înimă: „Succes, iubită tovarășă învățătoare!“.

I.P.R.S. Băneasa. O parte din linia de sudură-conexiuni pentru tranziatoare

Foto: AZERPRES

MARIETA VIDRAȘCU

Am încercat să reproducem doar cîteva manifestări la care elevii au participat în etapa școlară trecută nu numai ca inițiatori, dar și ca organizatori talentați și entuziaști. O asemenea experiență se cere nu numai preluată, ci și lărgită, generalizată.

În ceea ce ne privește, ne propunem să scriem la vremea respectivă despre ediția din acest an a manifestărilor care au devenit tradiționale în liceele patriei noastre, să angajăm un dialog între cei care au de relatat experiențe valoroase și cei care solicită idei, sfaturi. Așteptăm, deci, invitațiile de rigoare!

TRADIȚII ȘCOLARE

Ce preluați din experiența anului trecut?

Anticipînd răspunsul la întrebarea „Ce să fiu“

Ne răspund secretarii U.T.C. din licee

Deciderea anului de învățămînt stimulează organizațiile U.T.C. din școli să conceapă, încă de pe acum, cadrul în care își vor desfășura activitatea. Bineînțeles, punctul de pornire îl constituie valorificarea experienței de pînă acum, conținutului și îmbogățirea tradițiilor, mai vechi și mai noi, care s-au format în colectivele școlare. Despre aceste lucruri ne-au vorbit, recent, mai mulți profesori, secretari ai comitetelor U.T.C. din diferite licee din țară.

Descoperind tezaure de frumusețe

Încă de pe vremea cînd marele nostru poet George Coșbuc era elev la liceul din Năsăud, școlarii obișnuiau să organizeze în primele zile ale primăverii o serbare vestită prin acele părți — matalul — sărbătoarea portului național.

De la generație la generație, sărbătoarea a cîștigat în frumusețe și adîncime, devenind o manifestare de un căld patriotic. Portul și tradițiile strămoșești sînt păstrarea cu venerație, scoase la iveală ca niște nestemate de neprețuit. Organizația U.T.C., împreună cu conducerea școlii, cărora li se alătură toți profesorii, încep pregătirea acestei serbări de la începutul anului școlar. La vechea paradă a portului popular, adaugă numeroase alte manifestări educative, care completează și întregesc serbarea propriu-zisă. Elevii caută în familiile nu numai cele mai frumoase costume, dar și pe cele mai vechi și mai autentice, adună folclor, învață cîntece, își însușesc vestitele dansuri „Căsușarii“ și „Someșana“, cu care se produce la serbare. Anul trecut, luîndu-se ca pretext „Nunta Zamferei“, s-a prezentat un montaj muzical-literar intitulat „Nuntă pe Someș“, în care au fost puse în valoare cele mai frumoase obiceiuri de prin partea locului. De cîteva ani, serbarea portului popular de la Liceul „George Coșbuc“ din Năsăud are loc la 2 mai, de Ziua Hînerului din patria noastră. Cum se va desfășura în acest an școlar? N-am reușit încă să aflăm, dar am fost încredințați de tovarășa profesora Gabriela Olah — secretara comitetului U.T.C. din liceu, că organizatorii vor găsi noi căi de valorificare a acestei frumoase tradiții.

În liceele noastre, cultivarea dragostei față de patrie în rîndurile elevilor îmbracă o mare diversitate de forme, după cum ne arată numeroasele experiențe relatate sau înfîlșate. La Liceul nr. 2 din Brașov, de pildă, ea se face

și cu ajutorul excursiilor. „Noi urmărîm — ne spunea tov. Sandu Costel, secretarul comitetului U.T.C., ca pe parcursul anilor pe care tîndră și-i petrece în școală, să-l ajutăm să-și cunoască patria, cel puțin pe coordonatele ei esențiale, nu numai din cărțile de școală, din lecturi, ci prin cunoașterea imaginilor vii care fac obiectul celor arătate. Imprejurimile Brașovului, regiunea sînt cunoscute de elevii încă din clasele clementare. De acest lucru s-a ținut seama atunci cînd a fost conceput programul. El constituie, după cîte am înțeles, un plan cuprinzător, care se întinde pe etapele celor patru ani de liceu. Așa cum arată programul, avem imaginea drumețiilor în întreaga țară, în lungul și latul ei, ajungîndu-se în final, la absolvire, ca elevii s-o cunoască „pe viu“. Această muncă de perspectivă este făcută în cadrul cercului de tineret care funcționează în școală de mulți ani. Cercul, ingenios conceput, este împărțit în 4 secții — drumeții, vizite, excursii, metrologie — cartografie, foto. Se vede că aici a intervenit priceperea pedagogică, competența profesorilor și spiritul de inițiativă al elevilor. Cercul își începe activitatea chiar din primele zile de școală. În fiecare duminică se organizează vizite și drumeții, în toate vacanțele și, în special, în vacanțele mare, elevii pleacă în excursiile pregătite cu grijă, pînă în cele mai mici amănunte. Înteresează este că, între excursii cercul nu „hibernează“. Membrii lui, întreprinzători, reușesc să valorifice ingenios impresiile: se întocmesc colecții cu materialul adunat, fotografiile sînt expuse pe mari panouri ori adunate în album, se pun la punct jurnalele. Într-un cuvînt, excursia nu este o manifestare izolată, ci o modalitate de studiu și cunoaștere, de sedimentare a noțiunilor dobîndite la cursuri.

„In organizațiile U.T.C. din liceul nostru — ne-a povestit tovarășul Ilie Guțan, secretarul comitetului U.T.C. de la Liceul din Tîlmaciu — pregătirea școlară a elevilor presupune deopotrivă și organizația U.T.C. Anul trecut am urmărit și îmbunătățirea conținutului adunărilor generale. Am depășit stadiul în care acestea erau folosite doar pentru „mustuliala“ celor care nu învață. Ele au dezbătut probleme profunde, de natură să-i ajute pe elevi să-și formeze convingeri, să înțeleagă însemnătatea anilor de școală, a răspunderilor ce le vor veni după absolvire. Această experiență este un bun cîștig; nu ne rămîne decît să stimulăm în continuare inițiativa uteciștilor să găsească

teme mereu inedite și interesante pentru ordinea de zi a adunărilor, modalități atractive de dezbateri a lor“. În același liceu, adunările generale au fost completate de simpozionoane foarte interesante, cu participarea unor specialiști, de discuții asupra vieții și activităților unor oameni de seamă.

Fără îndoială, nu facem aici spolișgia fugii după forme, ci semnalăm căutările creatoare ale organizatorilor de a face ca activitatea organizației U.T.C. să răspundă prompt comandamentelor educației. Vă amintim, spre exemplu, de inițiativa de la Liceul „Vasile Alecsandri“ din Galați. Aici, cercurile pe material au rolul „miraculos“ de a stimula in-

teresele elevilor pentru învățatură. Cefcărurile s-au impus în viața școlii ca o activitate principală; ele iau în studiu aspecte contemporane ale diferitelor științe, realizează nu numai o informare largă a membrilor cercurilor, ci și antrenarea lor la o adevărată ucenicie științifică. Un an de zile se muncește; se studiază se face referențe, se întreprind experiențe. La sfîrșitul anului școlar, deci și a activității cercurilor pe material, vine bilanțul: sesiunea cercurilor, manifestare devenită tradițională printre elevii liceului.

Tovarășul profesor George Mîseracu, secretarul comitetului U.T.C. de la Liceul nr. 2 din Dorohoi, aduce completări experienței. „De 25 de

ani, cercul nostru de matematică organizează întîlniri între elevi și foștii săi membri, azi nu numai studenți, dar și specialiști în diverse domenii de activitate. Departe de a rămîne doar niște reuniuni matematice, ele prilejuiesc un adevărat schimb de experiență între generații pe probleme esențiale de viață! Aceste întîlniri, prin valoare lor educativă, sînt un puternic stimulent pentru elevii noștri de a nu-și irosi anii de școală, de a acumula cunoștințele de care vor avea nevoie în viitor.

Chiar și din aceste cîteva exemple, se degajă preocuparea organizațiilor U.T.C. din licee de a evita improvizațiile, de a concepe acțiuni care, prin varietatea și conținutul lor, să contribuie la creșterea răspunderii elevilor față de învățatură, a participării lor active la procesul instructiv și, pe această cale, să-și descopere înclinațiile, să le cultive.

ECOURI • ECUORI • ECUORI

Da data aceasta vom răsfoi împreună niște scrisori mai puțin obișnuite pentru dumneavoastră — dar bine cunoscute de noi. Unele din plicuri sînt sigilate cu ceară roșie, au timbre de 1,75 lei, hîrtia din interior e bătută la mașină, are număr de intrare, de ieșire, stampile și cam cîte două semnături de fiecare. Sînt scrisori de la diferite organe U.T.C., întreprinderi, instituții care răspund la observații critice, deficiențe semnalate în articolele publicate în ziarul nostru. Prima scrisoare e de la comitetul U.T.C. al Uzinelor „Electroputere“ din Craiova și se referă la articolul intitulat: „Amprenta inconștvenței“. În articol era vorba de cursurile de ridicarea calificării profesionale, iar după titlu vă dați seama cam cum se desfășoară lucrurile. Cum răspunsul nu poartă nici un titlu (nici nu cerem aceasta) o să-l numim:

SA VEDEM AMPRENTA CONȘTVENȚEI

Citînd, aflăm printre altele că problema sălilor a fost rezolvată, s-a stabilit o zi precisă pe săptămîna cînd se vor desfășura cursurile, zi în care nu va mai fi programată nici

o altă activitate. Aflăm că în tematica anului viitor au fost incluse, așa cum de altfel cerea și tinerii, noțiuni de matematică și desen tehnic, precum și lecții de citire unor scheme electrice — pentru electricieni.

Și tovarășii de la comitetul U.T.C. au ajuns la concluzia că eficiența cursurilor de calificare profesională poate fi mult mai mare dacă lecțiile vor fi ținute la locul de mun-

să aflăm și roadele consecvenței.

„Următoarele două scrisori se referă la același material apărut în ziarul nostru. „Pot fi evitate remediile?“ Studînd atent aceste scrisori le putem grupa sub același titlu comun: DA

Să începem cu producătorul. Beneficiar, după noi, sînt...locatarii.

Deci, primul răspuns aparține C.I.L. Ghilăuș și care realizează binale pentru con-

strucții. Redăm textual un fragment din următoarele măsurî: verificarea curburii foilor de usi din plăci celulare cu miez din frînturi de plăci fibrolemnoase atît în secția de plăci celulare cît și în secția binală; verificarea curburii tocurilor cu sabloane în secția binală.“

Mai sînt însă și (să le zicem) niște sfaturi pentru beneficiari, mai exact pentru constructori. Acestea se re-

feră la cîteva lucruri care se pot face pe șantierul de construcții.

Dovada că cele arătate mai sus sînt reale, o aflăm citînd răspunsul comitetului U.T.C. de la Întreprinderea 7 de construcții montaj din Galați. Printre-o analiză atentă, membrii comitetului U.T.C. au aflat cauzele pentru care pe șantier se fac uneori lucrări de slăbă calitate. E vorba printre altele de gradul de pregătire profesională a constructorilor, în special a acelor

tineri, a nerespectării indicațiilor privind calitatea lucrărilor.

Legat de această problemă, din răspuns aflăm următoarele: „Materialul din ziar a fost analizat pe baza unor date concrete de pe șantierul de locuințe, cu membrii U.T.C. și tinerii care participă la construcția locuințelor pentru siderurgiiști gălățeni.

În luna august această problemă a constituit subiectul dezbaterilor în adunările generale U.T.C. de la șantierul nr. 2 și nr. 4 de la Întreprinderea nr. 7 construcții-montaj.

În continuare, pe puncte am

putea zice, sînt enumerate și alte acțiuni, unele realizate, altele în curs de realizare, asupra cărora comitetul U.T.C. s-a oprit în mod deosebit. Ele privesc calificarea tinerilor disciplinată în muncă etc.

Și în încheiere se spune: „...vă asigurăm că ne vom strădui ca pe viitor oricine va veni pe șantierele noastre să poată evidenția saltul calitativ realizat de noi“.

La asemenea angajament nu putem decît să adăugăm:

ȘI NOI VĂ MULȚUMIM...

Uzinele „1 Mai“ Ploiești, Secția Uzina 1. Ion Măndiță, verifică cu atenție dimensiunile unei roți dințate

Foto: O. PLECAN

Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea Galați

(Urmare din pag. 1)

și statului nostru, muncind în așa fel încât profesorii pe care îi pregătim să fie un exemplu pentru tineret, să muncească cu abnegație pentru a face din elevii lor cetățeni de naștere în România socialistă. Noi, studenții, a spus Elena Toader, studentă în anul IV al Facultății de mecanică, sin-

Cadre bine pregătite, cu temeinice cunoștințe

Primit cu vil și puternice aplauze, a luat apoi cuvântul tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU**.

La începutul cuvintării sale, secretarul general al C.C. al P.C.R. a relevat importanța pentru orașul Galați, ca și pentru economia și cultura țării, a creării celor două institute de învățământ superior — poli-tehnic și pedagogic — și a fe-licitat corpul didactic și stu-denții pentru rezultatele ob-tinute până acum.

Știința, cultura, învățămîn-tul — a spus vorbitorul — o-cupă un loc de seamă în ca-drul programului de dezvol-tare a societății noastre. Par-tidul și guvernul au prevăzut pentru anii următori lărgirea bazei materiale a învățămîn-tului, asigurarea condițiilor necesare ca studenții și elevii să-și poată însuși cât mai bine cunoștințele necesare de cultură generală și de specia-litate, spre a deveni buni con-structori ai socialismului, oa-meni cu un înalt nivel de pregătire științifică. Numai în felul acesta inginerii de mil-ne, profesorii de mine își vor putea îndeplini îndatoririle ma-re care le revin atât în do-meniul construcției econo-mice, cât și în activitatea cul-turală, științifică și de învățămînt. Socialismul presupune știința și cultura cea mai înal-ță. Numai pe această bază este posibilă construcția socia-lismului și comunismului — și de aceea partidul acordă o atenție mare acestor activități importante ale vieții noastre sociale.

Subliniez acestea — a spus în continuare vorbitorul — pentru a releva încă o dată ro-lul important pe care îl aveți dv., cadrele din învățămîn-tul, pentru instruirea tinerii ge-nerații și, totodată, pentru edu-carea ei în spiritul cunoștin-țelor și prețuirii trecutului de luptă al poporului român — trecut minunat, bogat, care merita și trebuie să fie cu-noscut și prețuit de tineretul nostru tineret. Numai în acest fel, tineretul va putea mai profund realitățile de astăzi, va înțelege mai bine că rea-lizările în construcția socia-listă sunt rezultatul unor lupte grele pentru libertate națio-nală și socială, sint rezultatul muncii încordate a întregului

tem hotărâți să nu precupețim nici un efort pentru a ne însuși cât mai temeinic cunoștințele predate, pentru a deveni buni specialiști, astfel încât să răspundem cu cinste exigențelor tot mai mari pe care le pune în fața tuturor cadrelor tehnice programul de dezvoltare a construcției socia-liste în scumpa noastră pa-trie.

nostru popor, care, sub con-ducerea partidului, a avut de înfruntat multe greutăți, dar a fost hotărât întotdeauna să le învingă și să meargă mereu înainte pentru a-și asigura un viitor fericit, a deveni stăpîn pe soarta sa și a-și făuri viața, a asigura dezvoltarea națiunii române așa cum o dorește.

În continuare, secretarul ge-neral al C.C. al P.C.R. a spus: Poporul nostru are nevoie de asemenea intelectuali, de ase-menea constructori ai socia-lismului, care să stăpânească cu-noștințele de specialitate ale domeniilor lor de activitate și să dispună de o vastă cultură generală. Cadrele didactice — chemate să asigure predarea cât mai temeinică a cunoștin-țelor — și tineretul, dator să-și însușească aceste cunoștințe — să-și unească eforturile spre a contribui la crearea unei intelectuale înalte, la nivelurile cerințelor societății so-cialiste și comuniste. Cu cât intelectuali de mîine vor avea un grad mai înalt de cunoș-tințe, vor stăpîni ceea ce creează știința în țara noastră, dar vor cunoaște și tot ce creează mai bun știința mon-dială, cu atât va fi asigurat progresul continuu al patriei socialiste, realizarea progra-mului de bunăstare și ferice pentru poporul nostru. E un program minunat și o per-spectivă minunată pentru tiner-etul nostru — și trebuie să spunem că tineretul s-a doved-it și se dovedește la înălțime-a acestor perspective.

Partidul și guvernul nostru acordă o înaltă apreciere în-tregii activități a tineretului nostru, apreciază felul în care tineretul nostru studios învață și se pregătește pentru a putea să-și servească poporul și pa-tria. Partidul și guvernul a-cordă, de asemenea, o înaltă apreciere activității corpului didactic, intelectualității noas-tre care, împreună cu toți oamenii muncii, își aduce contribuția la întreaga operă de construcție socialistă, depun eforturi pentru educarea tiner-ei noastre generații.

Exprimînd prețuirea efortu-rilor ce se depun în această direcție la Galați, tovarășul Ceaușescu a urat tuturor in-telectualilor din oraș succesu-te tot mai mari în activitatea lor.

Cu perseverență pe drumul sporirii continue a producției vegetale și animale

În cea de-a doua zi a vizi-tei pe care o fac în regiunea Galați, conducătorii de partid și de stat s-au îndreptat spre Tecuci.

La Șendreni, o expoziție cu produse agricole oferă sintetic roadele pe care oaspeții le vor aprecia desfășurate vast pe taralele de mil de hectare care ocupă întinderile din zare în zare. Cele două de coopera-tivă agricole ale raionului Galați au obținut recolte bogate. În comunele Branștea, Vasile Alecsandri, Independen-ța, ca și în celelalte așezări de pe Valea Siretului, sutele de case noi, structurile gospo-dărești și social-culturale sint o dovadă a vieții și bună-stății la care se ridică neconen-tent țărani cooperatori.

...În 1949, după rezoluția din 3-5 martie a partidului, țăr-anii din Pechea au pășit pri-mii din regiunea Galați pe calea cooperativizării socia-liste. Puțini își mai pot imagina înălțarea satului de pe a-astăzi. Numai în ultimii doi ani, aici s-au construit peste 300 de case noi, funcționează în prezent 5 școli generale, un spital, un liceu, un complex comercial. Sute de coopera-tori și-au cumpărat televizoare și aparate de radio — toate acestea avîndu-și izvorul în dezvoltarea economică a coopera-tivă agricole, cu cele 1500 de familii și 5000 de hectare.

Președintele cooperativei a-gricole de producție „11 Iunie” din Pechea, Ion Negoiță, Errou al Muncii Socialiste, a-rată că astăzi auverea obstească a cooperativei se ridică la 1650000 lei, ceea ce a făcut ca valoarea zilei muncă să se ridice în 1966 la peste 40 lei. După scurta constatare în biroul președintelui, urmează vizitarea sectorului zootehnic, și anume la citeva din nume-roasele grajduri și adăposturi în care se pot număra 1500

taurine, 963 porci, aproape 4000 oi, 12000 de păsări. Interesându-se de condițiile de întreținere a animalelor, despre felul cum sint aplicate metodele zootehniei moderne, conducătorii de partid și de stat discută cu cooperatori despre măsurile de îmbunătă-țire continuă a muncii în acest sector. Intre timp, în curtea cooperativei s-au adu-nat mil de oameni care saluță oaspeții la tribuna din fața sedului.

Adresîndu-se acestor „vete-rani” ai cooperativizării, țăr-anii din Pechea, tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU** a spus: Ceea ce ați realizat dv., cooperatori din Pechea, este o dovadă a superiorității agricul-turii socialiste, a posibilităților pe care le are țărănimea ca, u-nindu-și pămînturile, folosind mijloacele mecanizate, să-mîntă superioră și aplicînd îndrumările oamenilor de știință să poată obține pro-ducții agricole bune. Aceste rezultate sint un exemplu al realizărilor obținute în gene-ral de țărănimea muncitoare în anii puterii populare prin transformarea socialistă a a-griculturii și a satului, prin dezvoltarea agriculturii. Este cunoscut că deși au trecut nu-mai patru ani de la încheie-rea cooperativizării, în toți acești ani — atât în cursul cooperativizării, dar mai cu seamă după terminarea ace-steia — agricultura noastră a asigurat continuu producția de cereale, produse animale și plante tehnice necesare con-sumului intern, a asigurat chiar unele disponibilități pentru export. Aceste rezul-tate dovedesc justetea politicii partidului nostru care a acor-dat și acordă o atenție deose-bită dezvoltării agriculturii, creșterii producției în toate ramurile acesteia.

Arătînd, în continuare, că

programul concret de dezvol-tare pînă în 1970 a agricultu-rii noastre trasat de Con-gresul al IX-lea al partidului a fost lărgit și definitivat de plenaryle Comitetului Cen-tral și congresul cooperative-lor care au stabilit măsurile organizatorice și materiale ne-cesare îndeplinirii obiectivelor sale, vorbitorul a spus: Re-zultatele obținute anul acesta în producția agricolă pe în-treaga țară sint bune. La grîu am depășit prevederile pe 1966 ale planului — și, după cite știu, cooperativa dv., ca și celelalte cooperative a-gricole din regiunea Galați, a obținut recolte bune. De ase-menea, se apreciază că re-colta de porumb va fi su-perioară celei planificate. Ex-istă perspective bune și la recolta de sfeclă, cartofi și la celelalte plante tehnice, în viticultura și pomicultura. Se îndeplinesc, de asemenea, cu succes, în sectorul zooteh-nic, sarcinile prevăzute în pla-nul pe 1966. Producția de lapte obținută pînă acum este superioară celei planifi-cate. Acestea arată că sar-cinile trasate de Congresul al IX-lea în domeniul agricultu-rii, ca și în industrie, se înde-plinesc cu succes și că avem toate condițiile ca planul pe cinci ani să fie în întregime realizat.

Felicîndu-l pe coopera-torii din Pechea pentru rezul-tate obținute — rezultate da-torate măsurilor luate de partid și guvern pentru a asigura baza materială și con-dițiile organizatorice necesare dezvoltării agriculturii și muncii țărânilor care depun eforturi pentru a îndeplini po-litica partidului pentru trans-formarea agriculturii noastre într-o agricultură înaltă, modernă, la nivelul celeia din țările avansate — tovarășul Ceaușescu a spus:

După cum ați văzut în zia-rele de ieri, Comitetul Central și guvernul au hotărît ca, în-cepînd din anul acesta, în fie-care primă duminică a lunii octombrie să se sărbătorească „Ziua recoltei”. Am stabilit a-cesta pentru a crea un prilej de a face în fiecare an bilan-țul celor realizate în agricul-tură și, totodată, de a do-po-sibilitatea țărânilor noastre cooperatiste să-și înfățișeze rezultatele muncii ei și de a le sărbători prin diverse for-me, inclusiv serbări populare. Aceasta este o prețuire pe care partidul și guvernul nostru o țărânilor noastre cooperatiste. Îndeplinindu-vă sarcinile care vă revin din programul elaborat de congresul partidului — a spus în încheiere se-

Tecuci — raion cu economie în plină dezvoltare

Pomenit încă din documen-tele vremii lui Ștefan, ca țirg de răspîntie a Țării de Jos spre Dunăre, Tecuciul a dus veacuri de-a rîndul o existen-ță de așezare periferică, pînă în anii noștri, cînd a devenit centrul unui raion agricol în-floritor, cu perspectivele unei rodnice dezvoltări industriale. Aici, la Tecuci, oaspeții sint salutați de Vasile Zapis, prim-secretar al Comitetului raio-nal de partid, și de Tudor Carp, președintele statului popular raional.

În fața sedului comitetului raional de partid, populația orașului s-a adunat într-un mare miting, la care participă peste 15000 de oameni. Salu-tîndu-i pe oaspeți, Vasile Zapis, a vorbit despre dez-voltarea raionului, despre realizările oamenilor muncii de aici în îndeplinirea direc-tivelor partidului.

Adresîndu-se locuitorilor orașului și raionului Tecu-ci, tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU** a spus în cuvîn-tul său:

Am venit în regiunea Ga-lați, în raionul și orașul Tecu-ci pentru ca să discutăm cu oamenii muncii, să cunoaș-tem mai bine viața moldove-nilor și, după cuvintele cînte-cului, putem spune că în-tr-adevăr „e frumoasă și bo-gată cum n-a fost ea nicio-dată”. Revinînd că în anii con-strucției socialiste în oraș și în raionul Tecuci s-au dez-voltat industria, agricultura, cultura, învățămîntul, a cres-cut nivelul de viață al tuturor oamenilor muncii, vorbitorul a spus în continuare: În ca-drul programului elaborat de cel de-al IX-lea Congres al partidului, orașul și raionul Tecuci vor cunoaște noi pro-

Pe cîmpia Mărășeștilor

Pe șoseaua Tecuci — Tișița, la intrarea în raionul Panciu, în satul Doaga, conducătorii de partid și de stat sint în-tîmpinați de mil de locuitori ai acestui raion care cuprînde dealuri cu podgorii, șesuri mănoase, munții împăduriți din Tara Vrancei.

„Orele 13. Coloana de mașini se oprește în fața intră-rii Mausoleului de la Mără-șești, străjuit de drapelul pa-triei și partidului. Aleea este flancată de oști din armata

retarului general al C.C. al partidului — veți realiza creș-terea bunăstării dv. și, în a-celași timp, veți aduce o con-tribuție la dezvoltarea întregii agriculturi din România, la desăvîrșirea construcției so-cialiste, la ridicarea bunăstă-rii întregului nostru popor, la înflorirea Republicii noastre socialiste.

Totodată, rezultatele pe care le obținem în dezvoltarea a-griculturii contribuie la de-mostrarea superiorității a-griculturii socialiste, arătînd că atunci cînd se duce o politică justă, cînd se asigură con-diții materiale, cînd se aplica știința se pot obține rezultate bune, că agricultura socialis-tă poate să asigure progrese mai rapide decît oricare formă de agricultură. Toate a-cestea, tovarăși, fac ca țără-nimea noastră să contribuie prin munca sa la demonstra-re superiorității socialismu-lui.

Uralele și aclamațiile nu mai conțeneșc. În ele își află mărturia dragostea oamenilor de aici față de partid și gu-vern, angajămîntul lor de a fi în primele rînduri ale lupt-ei pentru continua înflorire a agriculturii noastre socia-liste.

Conducătorii de partid și de stat se îndreaptă acum spre comuna Tudor Vladimirescu, așezare bogată din aceeași cîmpie, prinsă în salba de sate de pe Valea Siretului. Înaintea oaspeților vin cinci tineri, care au ca dată de naștere ziua de 23 august 1944, însoții de pă-rinții și de frații lor cei mai mici.

Președintele C.A.P. din co-muna Tudor Vladimirescu, Io-niță Apostol, strînge mina conducătorilor de partid și de stat. Pe marea estradă special ame-najată, o puternică formație artistică interpretează jocuri și cîntece.

Ca pretutîndem, și aici toamna este sezonul nunților. În orașul pe care 1-au adus tinerii născuți în august '1914 se adaugă omagii spontan al mirilor din comuna Liești, care au ieșit în calea oaspe-ților să-i invite la bucuria lor. Sint tinerii cooperatori Toa-der M. Dolea și Maria Chirca, căsătorii chiar astăzi. Mîrea-sa oferă oaspeților ștergere moldovenești. „Ferice și no-roc” — urează tovarășii Nicolae Ceaușescu, Ion Gheor-ghe Maurer, Gheorghe Apo-stol, Leonte Răutu și Vasile Pa-tilîneț, tinerilor aflați la ince-putul căsniciei. Conducători de partid și de stat se fotogra-fiază împreună cu nuntașii.

În următorii cinci ani, în orașul dv. urmează să se construiască două întreprin-deri noi, să se dezvolte cele existente, ceea ce va asigura un avînt al economiei orașu-lui și, pe această bază, creș-terea bunăstării populației. Se va dezvolta, de asemenea, a-gricultura raionului dv. Vor lua un puternic avînt produc-ția de cereale, viticultura și creșterea animalelor, ceea ce va asigura veniturii și con-diții de viață mai bune pentru cooperatori și, totodată, va contribui la ridicarea bună-stății poporului.

Îndeplinirea sarcinilor ce v-ă revin din programul elaborat de Congresul al IX-lea — a spus în continuare vorbitorul — cere muncă din partea tu-turor comunistilor, a tuturor oamenilor muncii, cere orga-nizarea mai bună a întregii activități în întreprinderi, în cooperative, în învățămînt — în așa fel ca fiecare, la locul său de muncă, să poată spune că mîndrie că își aduce con-tribuția la bunăstarea patriei, la eforturile întregului nostru popor care, unit, transpune în viață politica partidului de desăvîrșire a construcției so-cialiste, de înflorire a națiunii române.

În încheiere, tovarășul Ceaușescu a mulțumit pentru primirea călduroasă, entuzi-astă făcută, subliniind că a-cesta constituie o expresie a încrederii nestrămutate a tuturor locuitorilor orașului și raionului Tecuci în partid, a hotărîrii nestrămutate a oame-nilor muncii de a îndeplini po-litica internă și externă a partidului nostru închinată construcției socialiste, apăr-ării păcii în lume!

În uralele multîmii, co-loana de mașini se îndreap-tă apoi spre **Nico-rești**.

Republicii Socialiste Româ-nia, în înută de paradă, și de pionieri. Pe treptele Mausoleu-lui, cinci veterani, supraviețu-itori ai bătăliei de la Mărășești, îi întîmpină pe conducătorii de partid și de stat, în aceste mo-mente de evocare a eroismului celor care și-au vărsat sîngele pe această cîmpie pentru apă-rarea patriei, pentru libertatea și demnitatea României.

Urmează vizitarea Mausoleu-lui. Conducătorii de partid și de stat coboară în această încintă

La Institutul politehnic — Galați

sacră a eroismului național, o-prindu-se cu emoție în fața plă-cilor de marmură pe care sint înscrise cu litere de aur numele a mii și mii de viteji. Reînvînd această pagină de eroism, la Mausoleu se reconstituie sim-bolic momentul luptei sinte-tizat în cuvintele „Pe aici nu se trece”.

În cartea memorială a Mausoleului, conducătorii de partid și de stat au scris: „Am pășit cu adîncă emoție pe aceste locuri care și-au în-scris numele în istoria glo-riooasă a poporului nostru, prin neîntrecutele fapte de vi-ctorie săvîrșite de oștiile ro-mâne în lupta pentru apă-rarea libertății și independen-ței naționale. Mărășeștii vor ră-mîne în veșii un simbol al eroismului poporului român — înaltă țărășărie morală pe care o afirmă astăzi cu stră-lucire muncă plină de entu-ziasm desfășurată de oame-nii muncii din patria noastră, sub conducerea partidului pe frontul larg al construcției socialiste”.

De pe terasa superioară a Mausoleului, tovarășii Nicolae Ceaușescu a adresat miilor de oameni un salut din partea Comitetului Central al Partidului Comunist Român și a guvernului României socia-liste, după care a spus: „Vi-zitînd regiunea Galați, ne-am oprit pentru un moment să aducem prinsoșul nostru de re-cunoștință aceluia care în pri-mul război mondial, luptînd pentru independența patriei, împotriva cîmpilor imperialiști, și-au dat viața pen-tru ca patria noastră să poată să existe astăzi ca stat inde-pendent și suveran. Jertfa a-celora care la Mărășești nu au precupețit nimic, nici viața pentru apărarea patriei, tre-buie să constituie pentru în-tregul nostru popor, pentru tineretul țării, un imbold în munca pentru înălțarea con-tinută a patriei noastre pe firul acului, spre Focșani.

În unitatea poporului în jurul partidului stă chezașia construirii socialismului și comunismului

Mitingul de la Focșani

Coloana de mașini pătrunde acum în mindra și frumoasa Țară a Vrancei.

La intrarea în raion șo-seaua alunecă pe sub o împu-nătoare poartă vîrncenească cu acoperiș de șindrilă. Un grup de bucuriași vestesc soșirea conducătorilor de partid și de stat. În uralele multîmii, oaspeții sint înîm-pinați de tovarășii Vasile Moise, prim-secretar al Comi-țetului raional de partid Fo-cșani, și Vasile Botez, prim-se-cretar al Comitetului ora-șenesc de partid Focșani.

De aici, coloana de mașini se îndreaptă către noua și modernă Fabrică de confecții a Focșanilor, al cărei certifi-cat de naștere a fost semnat cu mai puțin de doi ani în urmă. Prezența ei pe harta industrială a orașului și un rezultat al politicii partidului de dezvoltare armonioasă a regiunilor țării și de folosire a tuturor rezervelor de muncă. Pe poarta fabricii intră acum, zilnic, peste 2700 muncitori, ingineri și tehnicieni.

Înzestrarea fabricii cu teh-nica cea mai nouă și înaltul grad de automatizare de care dispune o situează printre cele mai moderne din țară. Aici se produc anual în jur de 120000 diverse confecții pentru femei, bărbați și copii, într-o gamă variată de mo-dele.

La intrare, conducătorii de partid și de stat sint întîmpinați de tov. Alexandru Senco-vice, ministrul industriei ușoa-re și ing. Alexandru Florea, directorul fabricii, care, în entuziasmul sutoier de texti-

culmî tot mai înalte ale civi-lizației și progresului.

Cel mai bun omagiu, cea mai mare recunoștință pe care o putem aduce acelora care s-au jertfit este de a munci și de a face tot ce națiunea română să se înalte și independent în rîndul na-țiunilor socialiste, a națiunilor întregii lumi. Acest monu-ment va duce peste veacuri gloria aceluia care au știut să lupte pentru patria lor, pentru binele poporului lor. Ei trebuie să fie pentru toa-rite generații un imbold în luptă și muncă pentru înflo-rirea României.

La Monumentul Eroului Ne-cunoscut, din fața Mausoleu-lui, conducătorii de partid și de stat au depus o coroană de flori, păstrînd un moment de reculegere. Pe panglicile co-roanei este scris cu litere de aur: „Omagiul eroilor căzuți la Mărășești în lupta pentru apărarea patriei. Din partea Comitetului Central al Partidului Comunist Român și a guvernului Republicii Socia-liste Românie”.

În tot timpul vizitei, o for-mație corală intonează „Im-nul eroilor căzuți” și melodia „Pui de lei”, cu memorabilele ei cuvinte: „Eroi au fost, și fi-vor încă / Și-or fi ci neam-ului românesc...”

La Monumentul de la Tiși-ța, conducătorii de partid și de stat se opresc să depună, de asemenea jerbe de flori. Bătrînul Ion Bira, întîmpî-nînd cu dragoste și căldură pe oaspeți, a evocat în cuvinte emoționante crimele din eve-nimentele petrecute în aceste locuri: „Azi, la adînci bătri-nete, a spus el, învăt și îndemn tinerii să-și apere patria și să muncească pentru înflo-rirea ei”.

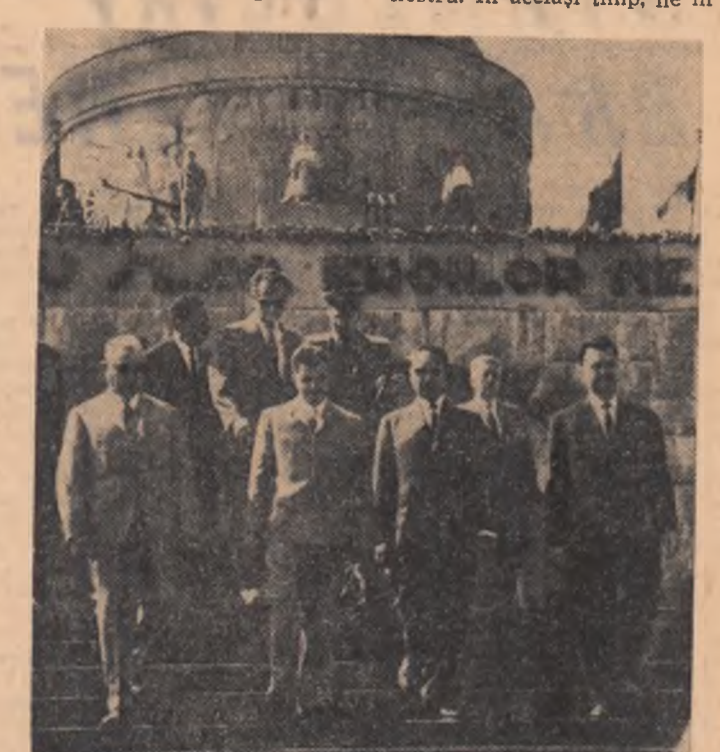
Valea Siretului se deschide larg. Coloana de mașini se îndreaptă acum paralel cu firul acului, spre Focșani.

rii Principatelor Române, în perioada 1859-1862. Comisiunea Centrală avea menirea să pregătească legile comune ale noului stat național Românie. Vizitarea muzeului prilejuiește evocarea unor momente importante din lupta poporu-lui nostru pentru unitatea națională.

La ieșirea din muzeu, con-ducătorii de partid și de stat scriu în cartea de onoare: „Am vizitat cu deosebit inter-es Muzeul Unirii care ne-a evocat — prin exponatele sale — momente înălțătoare ale luptei poporului nostru pentru Unirea Principatelor, pentru făurirea și dezvoltarea statului național român. Felicităm pe organizatorii muzeu-lui pentru grija cu care păstrează aceste valoroase docu-mente, făcînd din ele un mij-loc de educare patriotică a oamenilor muncii”.

Străzile orașului Focșani, care duc spre Piața Unirii, răsună de uralele și ovatiile zecilor de mil de locuitori din Focșani și împrejurimi veniți în întîmpinarea oaspeților.

Un urmaș al lui Moș Ion Roată rostește un cald mesaj de bun venit, amintînd efortu-rurile aceluia bărbat lămurat din Moldova și Muntenia, din Ardeal și Banat, care au mi-litat pentru unirea tuturor românilor într-o singură na-

La Mausoleul Mărășești

țiune suverană și indepen-dentă.

În atmosfera însuflețită și evocatoare a Pieții Unirii are loc un miting. Tovarășul Va-sile Botez, prim-secretar al comitetului orașenesc de partid adresează oaspeților un fierbinte salut.

În aclamațiile multîmii la cuvîntul tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU** care a adus din partea Comitetului Central al partidului și a gu-vernului un călduros salut locuitorilor raionului și ora-șului Focșani — oraș care, încă cu 500 de ani în urmă, din timpul lui Ștefan cel Mare, a jucat permanent un rol de legătură între cele două prîncipate românești. Subliniînd rolul însemnat al Focșanului în realizarea Uni-rii și îndeplinirea primului stat național român, vorbitorul a spus: Unirea a constituit o ce-rîntă a evoluției istorice a țării noastre, a creșterii forțelor de producție și progresului social, a dezvoltării națiunii române care s-a impus ca un tot unic și, înfrîngînd împotrivirile din țară și din afară, a rea-lizat unitatea celor două țări românești într-un singur stat național român, care a asigurat progresul și înflorirea pa-triei noastre, a poporului no-stru!

Înainte de a poposi în Fo-cșani ne-am oprit la monu-mentul de la Mărășești, care evocă, de asemenea, un mo-ment important din lupta po-porului nostru împotriva asu-pirii străine, pentru indepen-dență națională, pentru apă-rea și dezvoltarea statului na-țional român.

În decursul anilor, poporul nostru a avut multe de îndu-rat, multe greutăți de învins dar, pe măsura dezvoltării

forțelor sociale, o dată cu nașterea clasei muncitoare, s-a născut și forța capabilă să asigure eliberarea so-cială și socială de sub ju-gul asupririi, încît poporul român să devină deplin stă-pîn pe soarta sa. Această nă-zuință s-a împlinit prin actul istoric de la 23 August 1944, cînd, sub conducerea comu-niștilor, poporul român a în-lăturat dictatura fascistă, a deschis drum revoluției popu-lare și socialiste care a asigurat înflorirea și dezvol-tarea României!

Minunate sint înfăptuirile obținute de poporul nostru în anii construcției socialiste. Ele sint prezente la tot pa-sul, se văd în fiecare oraș, în fiecare sat, în fiecare întreprinderi, se văd în viața po-porului nostru care, an de an, trăiește o viață din ce în ce mai bună, mai civilizată. Toate aceste rezultate sint rodul politicii marxist-leniniste a partidului, care își închină întreaga sa activitate cauzei fericii poporului.

Cinstind trecutul de luptă națională și socială al poporu-lui, cinstind pe înaintașii care și-au jertfit viața pentru independența și fericea po-porului, noi ne luăm, în ace-lași timp, angajămînt de a ne înzeci eforturile pentru a asigura dezvoltarea continuă a poporului român, ridicarea bunăstării economice și cul-turale a patriei, pentru că numai pe această cale nu-mai sporind avuția bunurilor materiale, dezvoltînd știința și cultura, vom asigura progre-sul continuu al națiunii noas-tre socialiste, făurirea unei vieți tot mai bogate, tot mai înfloritoare pentru poporul nostru. Numai așa ne vom face datoria față de popor, față de patrie.

Congresul al IX-lea a tra-sat un program multilateral al înfloririi patriei noastre, al dezvoltării industriei, a-griculturii, științei, culturii a că-ru realizare va asigura ca poporul nostru să se găsească în 1970 pe o treaptă mai înal-ță a civilizației și progresu-lui, a bunăstării materiale și spirituale. În acest program, regiunea Galați, raionul Focșani și orașul Focșani au de îndeplinit sarcini importante. Neprecupețind nici un efort la locul de muncă pe care îl avem pentru a asigura înfăp-țuirea acestui minunat pro-gram, ne facem datoria față de patrie, ne îndeplinim unu din îndatoririle fundamentale naționale, față de poporul nostru. În același timp, ne în-

deplinim și una din îndatori-rile internaționale importan-te — aceea de a contribui la întărirea sistemului mondial socialist.

În această muncă și luptă, care cer din partea tuturor eforturi și entuziasm, pentru a asigura mersul continuu înainte și învingerea eventua-lor greutăți ce ar putea să apară, trebuie să pășim strîns unii încît nimeni în lume să nu poată cînti unitatea po-porului și a patriei noastre. Istoria dovedește că atunci cînd poporul nostru a fost unit el a reușit să-și realizeze dorințele, să-și împlinească idealurile. În unitatea po-porului în jurul partidului și guvernului stă chezașia con-strucției socialismului și co-munismului — a spus tovarășul Ceaușescu în încheiere a cuvintării sale, în aplauzele puternice ale participanților la miting.

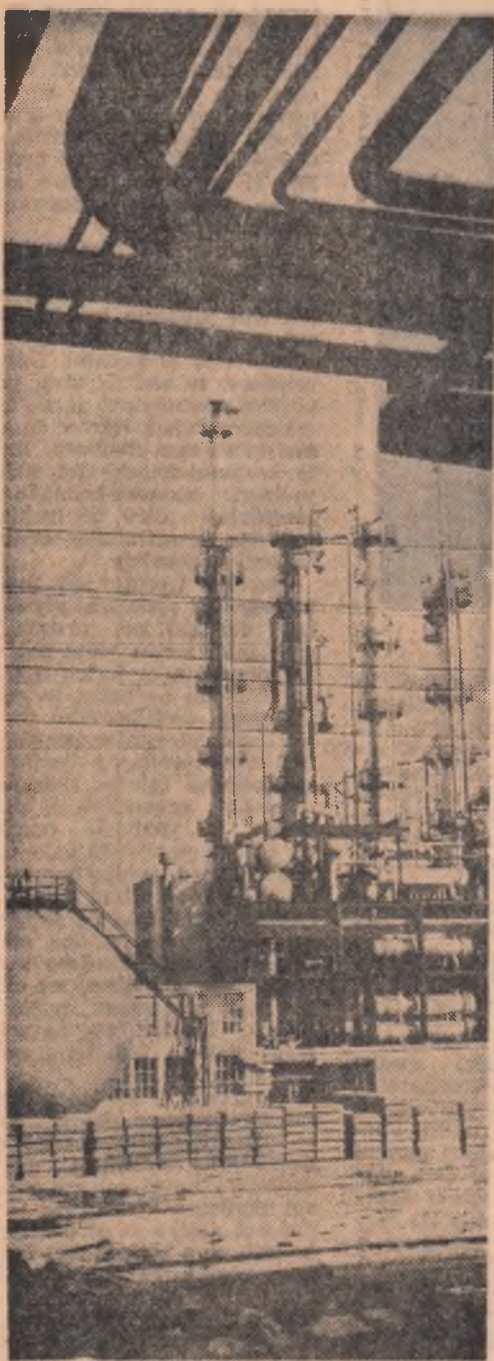
Cuvîntarea tovarășului Ni-colae Ceaușescu a fost subli-niată cu îndelungate ovatii și urale, apoi peste marea piață răsună Hora Unirii, cîntată din mil și mil de piepturi.

Alături de oameni ai muncii din Focșani, de țărani coopera-tori din Vîrncioaia, Tul-nici, Negreștii etc, conducători de partid și de stat se prind în imensa horă care se greează momentul plin de entuziasm și bucurie cînd s-a împlinit Unirea — visul de veacuri al poporului.

În numărul de mîine al ziarului tom relatat despre întîlnirea cu actualul de partid din regiune.

● Dicționar ● Dicționar
 ● Dicționar ● Dicționar
 ● Dicționar ● Dicționar
 ● Dicționar ● Dicționar
 ● Dicționar ● Dicționar
 ● Dicționar ● Dicționar

MICROENCICLOPEDIA

Există o multiseclară tradiție a chimiei românești. Desigur că nu se poate vorbi despre o dezvoltare a științei chimice în sensul modern al cuvintului înainte de sfârșitul secolului al XVIII-lea pe teritoriul țării noastre, înființarea propriu-zisă a științei și tehnicii chimice începând la noi de abia după anul 1860, dar chimie, manipulări chimice și tehnologie chimică aplicată s-au făcut aici încă cu multe secole în urmă. Aceste manifestări „vechi” ale meșteșugului chimic pe pământul românesc constituie în ansamblul lor o viguroasă tradiție, ale cărei elemente de bază nu s-au pierdut și au reprezentat pentru știința și tehnologia chimică modernă din țara noastră, o importanță moștenită, iar în unele domenii ale acestora li conferă științei și tehnicii românești chiar interesant și însemnat drepturi de prioritate.

Prima moară de hirtie din țara noastră, cea de la Orlat, își începe funcționarea în anul 1834, cu 164 de ani înainte de a se fabrica hirtie în Suedia, țară de mare tradiție în producția de hirtie.

Jean Claude Flachet, călător francez, în timpul celor trei ani cât sălășluiește la București, întâlnește pulșind o **intensă viață chimică**, învață arta chimiei. În anul 1769 publică o carte, la Lyon în care descrie „deșeurile” de lucru ale reanunilor periodice ale chimicilor „din Valachia” (1768).

Cu toate acestea începuturi, abia în jumătatea a doua a secolului al XIX-lea începe adevărată dezvoltare a chimiei la noi în țară. Acum funcționează primele laboratoare de chimie, în care își vor duce activitatea Șt. Micle, A. Marin și C. Davilla. Chimistul român publică primele note în revistele străine de specialitate. În anul 1835, la Academia Mihăileană din Iași, prof. Th. Stamate și C. Zefirescu țin primele cursuri de chimie. Dezvoltarea științei chimice

DRUMUL CHIMIEI ROMÂNEȘTI

progresează însă cu greu deși chimia își găsește merita cinstire atunci când N. Teclu este ales la 12 iulie 1878 membru al Secției științifice a Academiei Române.

Succesor al lui Micle, la catedra de chimie a Universității din Iași, P. Poni este acela care, pionier de seamă al chimiei moderne în România, a unit activitatea de descoperire de drumuri noi în cercetarea materiei prime românești — a petrolului în special.

După Alexe Marin, veritabilul organizator al învățământului superior chimic din România și el însuși autor de excelente manuale didactice Poni, șef al catedrei de chimie minerală de la Universitatea din Iași membru și apoi președinte al Academiei Române, continuă și dezvoltă opera de însemnată națională nu numai prin descoperirile sale din do-

menul chimiei minerale sau prin publicarea primului curs universitar de chimie, ci mai ales prin crearea premizelor apariției și dezvoltării unei „școli chimice” românești. Pe aceasta o va ilustra primul C. E. Istrati.

Tradiția de cercetător și pasionat luptător pe frontul progresului științific, atât de bine ilustrată de Poni și Istrati, a fost urmată de elevii lor, deveniți cu timpul ei înșiși profesori la facultățile de chimie

rîndul lor chimia românească, prin lucrări de mare valoare. Sub îndrumarea lor și a altor însemnați oameni de știință chimiști din zilele noastre, chimia românească face mari progrese. Activitatea catedrei și laboratorului se împletește cu cea din producție, cercetările îmbrățișează problemele practice chimice, cu finalitate pe plan economic.

Înainte vreme un creator de talia lui L. Edeleanu, ilustru chimist român, autorul unei

metode de separare selectivă a produselor de distilare a țiteiului, creatorul rafinării selective a țiteiului cu bioxid de sulf nu a putut să-și valorifice integral capacitățile sale de om de știință și mare inventator. El scria în anul 1900:

„Există... speranța că păcura noastră să devină un izvor colosal de bogăție pentru țară, transformând în derivate de valoare hidrocarburile, care azi se ard sau se vînd pe un preț derizoriu”.

Este exact ceea ce face în prezent ținara, dar puternica noastră industrie petrochimică.

În anii puterii populare chimia românească ca și alte ramuri ale științei a început atît pe planul cercetării cît și pe cel al practicii aplicate să dea rezultatele de care s-a dovedit pe deplin capabilă. În contextul ritmului cu care se dezvoltă azi chimia la noi, când producția transformă în realitate datele oferite de cercetare, iar cercetarea își

la temele majore de pe fronturile înaintate ale producției, un loc important îl ocupă aportul Academiei prin rezultatele activității concrete ale institutelor sale de cercetări în domeniul chimiei organice și combustibililor, a biocimiei și substituenților chimico-farmacologici etc. Colecțiivă puternică condusă de savanți și oameni de știință ca academicienii I. Murgulescu, C. D. Nețescu, Raluca Ripan, C. Simionescu, E. Macovski, E. Angelescu și alții își aduc din plin aportul lor la progresul chimiei teoretice, ale chimiei aplicate în industrie, ale biocimiei, contribuind în același timp la ridicarea a zeci și zeci de noi generații de chimiști și ingineri chimiști.

Insuficiența de hotărîre celui de al IX-lea Congres al Partidului Comunist Român — care a trasat un uriaș program de dezvoltare științifică românească — chimiștii din laboratoarele institutelor Academiei sau departamentale, din marile uzine și institutele de învățămînt superior își dăruie toate eforturile pentru intensificarea activităților de cercetare științifică, pentru folosirea tot mai largă a rezultatelor ei în producția materială.

Chimia românească se află în plin mers. Ea progresează pe un drum care, pornit de la prestigioase începuturi, în umbra unei îndelungate și frumoase tradiții, conduce spre noi și mari împliniri, pe linia valorificării complexe a bogățiilor naturale ale țării, a asigurării bunăstării poporului român.

Lect. univ. ing. D. TODERICIU

„Program 101”

Firma italiană „Olivetti” a realizat un calculator electronic de mărimea unei mașini de scris electrice obișnuite. Pentru funcționarea mașinii este suficientă conectarea ei la o sursă de curent nofază. La prima vedere, acest calculator, denumit „Program 101”, pare simplu, dar el poate efectua cele mai complicate operațiuni cu o viteză uriașă.

Noul calculator este o îmbinare neobișnuită a pieselor mecanice și electronice. La această mașină poate lucra un operator care nu dispune de cunoștințe speciale. Pentru a pune mașina în funcțiune este suficientă doar introducerea unui disc magnetic cu instrucțiuni și a datelor inițiale, fiind suficient să se apese pe un buton.

Calculatorul „Program 101” poate fi folosit în cele mai diverse domenii — pentru calcule matematice, ingineresti, administrativ-financiare etc.

PERMANENȚELE
 GENERICULUI

Tony
 Richardson

În urmă cu zece ani se grupau în jurul criticului Lindsay Anderson cîțva tineri care, altfel, nu împus în filmul mondial, un curent ce amănă, pînă la un punct, de ecoul triumfului neorealismului italian.

Curentul s-a numit „cinema-grubul liber” și într-o perioadă în care în filmul francez invazia tinerilor regizori regrupați și el sub titulatura „nouli val” proclamau sus și tare independența față de scenariu, de text, cineștii englezi care-și însușiseră ca manifest dorința de a surprinde „neșteptătele semnificative ale vieții reale”, nu făceau altceva decît să ecranizeze piesele sau romanele lui Osborne, Wesker, John Braine și Alan Sillitoe.

Tony Richardson, după un film regizat împreună cu Karel Reisz („Mămca nu dă voie”, o comedie oarecum muzicală în care se întrevădea, fără prea mari sforțări, personalitatea celor doi viitori regizori) pune în scenă și, în același timp, turnează un film după piesa „Priveste înapoi cu mine”. Filmul urmărește „Căboul” și constă dintr-un regizor și o femeie în polida succesorilor francezi (noul val se afla la apogeu), Richardson aduce pe ecran, după propria mărturisire „persoanele care de obicei nu figurau în filmele engleze” și care acționau violent împotriva falșelor virtuți puritane.

După un scurt turneu în America, unde regizează un film „Să ecori (Sanctuary)”, se reintoarce la temele „jurătorilor”, circumscrisse unui mediu social pe care-l cunoștea bine și realizează „Gustul mierii” și „Singurătatea alogătorului de curs lungă”, primul, un film liric de o prosopetivă neobișnuită, iar al doilea, un patetic manifest anticonformist.

Noutatea lui Richardson nu stă în limbajul cinematografic, el nu se sfiște să rămînă fidel imaginii clasice în ciuda abundenței gros-planurilor, ci în tematica, în felul în care reușește să cuprindă filmic Anglia de la mijlocul secolului XX.

Eroii lui Richardson, sinceri și revoltai își judecă lumea în care trăiesc nu cu ironia lui Shaw, ci cu o intoleranță care vizează ei-

glicul. Se pare că formula lor de viață ar fi „singurătatea” într-o existență înțeleasă ca o „cursă de fond”.

Ecranizînd romanul lui Fielding, „Tom Jones” regizorul dă, după cum mărturisește Marlene Dietrich, unul din cele mai bune filme, „din cîte existau”.

Din păcate atunci cînd lucrează după un scenariu original, cum a făcut-o în filmul „Domnișoara”, prezentat anul acesta la Cannes, rezultatul este altul decît cel cu care ne-a obișnuit. „Domnișoara” a o replică violentă la realitate, un caz clinic.

E oare un „rălaș” pentru Richard-son ori, ca și la alții alți regizori cineaști, o dorință care să justifice, cel puțin pentru regizor, a privire înapoi?

IOSIF SAVA

TUDOR STANESCU

DIN ISTORIA ARHITECTURII

STRĂLUCIRI BRÂNCOVENEȘTI

Cele peste două secole cu care se va încheia orînduirea feudală în Țara Românească traversează una dintre cele mai complexe dar și interesante epoci, marcate de momente hotărîtoare. Viața spirituală se va dezvolta în primul rînd cu cea mai mare vigoare în focarele de cultură pe care le reprezentau minăstirile. Construcțiile minăstirești se amplifică, devenind adevărate complexe de clădiri în care arhitectura religioasă se va îmbina cu cea laică (chilii, casele domnești, bucătăriile, sălile de mese, anexele gospodărești), completîndu-se în chip fericit și dînd naștere marilor ansambluri pe care le găsim, de exemplu, la „Dintr-un lemn”, „Hurezu”, „Antim” sau „Văcărești”. Asemenea programe ample vor genera și compoziții generoase. Remarcabile prin scara armonioasă, omenească, la care sînt construite, obiectele ce formează ansamblul nu urmăresc simetrii forțate, ele se echilibrează reciproc, în mod ingenios, dovedind o concepție sigură a compoziției. În același timp cu edificarea monumentelor religioase se desfășoară pentru prima oară — cu această amploare — construirea unor reședințe boierești și domnești independente, care, bazate pe tradiția locuinței țărănești, o amplifică la necesitățile unui program adecvat, de exemplu, casele boierești de la Cotofeni, Herești, Măgureni sau palatele brâncovenești de la Potlogi și Mogoșoaia.

marginea unui lac la periferia Bucureștiului, demonstrează o concepție superioară fiind cel mai caracteristic de arhitectură laică. Situat în mijlocul unei vaste curți închise pe trei laturi — a patra fiind lăsată liberă spre lac — clădirea propriu-zisă a palatului se înalță pe un subsol, parter și etaj. Elementul nou, al loggiei de la etaj, este tratat cu multă vervă și siguranță, transformînd-o într-un element central al compoziției, un accent deosebit către lac, unde s-au prevăzut terase și trepte.

Foarte bine proporționat — cu unele mici modificări datorate unor restaurări — folosind cu pricepere o gamă bogată de elemente arhitectonice și decorative (foșorul, scările, bolțile, parapetele triforate, decorația pictată ș.a.) complexul palatului de la Mogoșoaia, pe lângă valoarea sa excepțională, impresionează specialistul sau simplu privitor, în primul rînd, prin aceleași trăsături esențiale care se fac simțite de-a lungul a sute de ani și care reprezintă o strălucită afirmare a genului constructorilor români, sinceritatea, echilibrul, armonia, bunul gust, lipsa de ostentație, măiestria folosirii materialelor simple locale, puterea de discernămint, de asimilare și personalizarea variatelor influențe care în mod firesc s-au făcut simțite mai ales în sec. XVIII, secol de largi contacte internaționale economice, politice, culturale.

Arh. I. SIMIONESCU

Ascult de cîteva minute glasul cu rezonanță atît de grave al lui Nicolae Secăreanu. Privește fața atît de expresivă și mi se revădese cîteva fotografii ce sintetizează cîteva din magistralele roiri din cariera cîntăreșului: Boris Moraru din Rusaika, Mefisto din Faust de Gounod, Colline din Boema, Don Basilio, din Bărbierul din Sevilla, Tyrelias din Oedip-ul lui Enescu.

Intuiesc abia acum izvoarele măiestriei unor asemenea ipostaze. Pentru Nicolae Secăreanu, esența artei interpretative rămîne perfectă identificare cu ambianța rolului, maxima valorificare pe scena teatrului liric a valențelor actoricești și muzicale ale cîntăreșului.

Ascult cascada de mărturisiri despre Jean Athanasiu și am certitudinea din primul moment că superlativul cu care conturează personalitatea artistică a lui Athanasiu se datorează credinței că inimitabilul său farmec pornea din perfecția cumulată a unei voci excepționale și a unui profund talent dramatic cu ajutorul cărora își însușea din plin muzica pe care o interpreta redînd-o cu o deosebită putere de exteriorizare ce lumina, tubura, emoționa.

NICOLAE SECĂREANU DESPRE Jean Athanasiu

— Jean Athanasiu este incontestabil unul din cei mai mari cîntăreți din galeria marilor artiști de valoare europeană pe care i-a dat poporul nostru în ultimele decenii.

— Cînd l-ați auzit prima oară?

— Prin 1923—1924, nelipsit la galeria Operei alături de elevii și studenții bucureșteni. Se vorbea numai de Athanasiu și el era zbul tuturor de muzică, avînd ca nimeni altul dragostea publicului de peste tot.

— „Admirabilă voce” va scrie Enescu, după ce l-a ascultat la Iași în Rigoletto în anul primului război mondial.

— Nemaifîntîntă voce aș

spune eu. Îmi sună și acum în ureche timbrul său, cu o expresie nemaiauzită la alt mare cîntăreț.

— Și ați ascultat desigur mulți dintre ei...

— În orice caz pe toți baritonii mari ai Europei veacului XX ca să nu amintesc decît de Borghese, Stracciari, Titta Rufo. Vocea lui Athanasiu suna tragic, înfiorător. Era dură și sumbră dar atît de caldă și pătrunzătoare; Athanasiu avea în el ceva de element al naturii. Se revărsa instinctiv, nepotolit.

Prin vigoarea, strălucirea, catifelarea ei cîștiga suferințele tuturor, devenea obiectul delirului public.

— „O calitate o putere, un volum cu totul neobișnuit, ceva intens, metalic, unit în

SUPERLATIVE

Oamenii de știință de la Universitatea Bonn vor să creze în acest corp sferic de metal condiții identice celor din marginea at-

mosfera Pămîntului. Simulatul Cosmosului lui poate fi gollt cu ajutorul a opt pompe mari de difuzare (Ilustrația de mai jos ar-

la parțial două dintre ele) pînă la a mie miliardime parte a presiunii atmosferice normale. Grupul din Bonn vrea să producă în sfera de oțel, care are un diametru de 7,5 metri, o presiune care să corespundă atmosferei Pămîntului la o înălțime de 150 pînă la 250 km.

Laclul Roșu „perit” a Carpaților Răsăriteni” — este CEL MAI TÎNĂR lac natural de pe teritoriul țării noastre. El s-a format în vara anului 1837, cînd, în timpul unui furtun puțin obișnuit, o bucată de

munte s-a prăbușit peste cursul liber al unui rîu, zăgăzindu-l apei.

În R. S. S. Armeeana a fost elaborat PROIECTUL CELUI MAI MARI ANTENE PARABOLICE din lume pentru recepționarea semnalelor radio din Cosmos. Oglinda mareului telescop care se proiectează pe baza ei va avea un diametru de 100 m.

CULOAREA CEA MAI PREFERĂȚĂ A OAMENILOR — după cum arată cele aproape o mie de teste făcute pentru întocm-

zontului și-a însușit de-a lungul anilor un repertoriu uriaș. — Cuprînzînd și muzică de cameră?

— Cînturile lui Schubert aveau în el un interpret unic. Cine l-a auzit cîntînd „Căldătura” sau „Cei doi grenadierii” a lui Schumann cu greu îi va găsi egal chiar și în zilele noastre. Cîntul lui Jean Athanasiu continuă să rămînă un ideal pentru fiecare dintre noi.

Idee minunată exprimată în monografia pe care E. Istrati l-a închinat-o recent: „Cei care l-au auzit pe Jean Athanasiu se fac tot mai rari, însă prezența lui la Operă, la a cărei fondare a contribuit cu toate energia și cu tot talentul său rar, se simte în fiecare lucruri, în fiecare cărămîidă cu care a fost zidită ulterioară clădirea Operei și pe care el a visat-o ca realizabilă, dar pe care n-a văzut-o, se simte în fiecare cîntăreț și se va simți în fiecare generație de artiști atît timp cît va exista opera ca instituție și cîntăreți în țara noastră.

Făcîta purtată de Jean Athanasiu în însușirea anilor a trecut în alte mîini va trece în altele, mereu în altele, și nu se va stinge niciodată.”

Veșnic dornic de noi ori-

● Știri interviuri repo
rtaje ● Știri interviuri
repo ● Știri ZILNIC inter
viuri reportaje ● Știri
interviuri reportaje ● Știri

INFOR

Comple-
tări la un
bilant

(Urmare din pag. 1)

DUPĂ CE CLOPOTELUL A SUNAT

Anul școlar a intrat în drepturile sale. Prima zi, cu aspecte et de sărbătoare — a reînălțării, a primirii manualelor, a învoierii care au fost aduse școlilor — și-a lăsat amprenta în sufletul fiecărui elev.

La Deva, budoară, activitățile inițiate de organizațiile U.T.C. în colaborare cu școlile în prima zi de cursuri s-au încheiat seara târziu. În curtea spațioasă a Școlii generale „Petofi Sandor” din Deva, cîteva sute de elevi înfriză înăd în jurul focului de tabără. La lumina flăcărilor și reflectoarelor, pe o scenă improvizată, alături de formațiile artistice ale elevilor de la Liceul „Dr. Petru Groza” și Liceul pedagogic, et susțin primul spectacol cultural-artistic din noul an școlar. Impreună cu micii artiști amatori, urcă pe scenă și un grup de artiști de la Teatrul de stat de estradă din localitate. Apoi, jocurile pionieresti și dansul completează în continuare bogatul program al serii.

Început. La clasa I, ca și la clasa a XI-a, la liceu, ca și la profesional. Au început, pentru prima oară cursurile serale în cele 196 de licee de specialitate.

Organizațiile U.T.C., sfătindu-se cu cadrele didactice, au luat primele inițiative care vin în sprijinul școlii, al procesului de învățămînt, stimulînd în vîrstura elevilor, pastunea în studiu.

Prima întâlnire cu maestrul Vasile Sopon la ora de practică. Fetele care-l înconjoară pe maestrul sunt eleve la școala profesională de construcții din București.

Excursiile în țară au fost atribuite următorilor cîștigători: Ilie Zavrăgiu, Sibiu, reg. Brașov; Hincu Viorel, elev, Str. Ilie Pintilie nr. 58 Botoșani, reg. Suceava; Arcan Nicolae, jurist, Piața Gării de Nord nr. 2 sc. A, ap. 21 București; Maxim Margareta, învățătoare, Str. 8 Martie Bloc F 9 Oradea, reg. Crișana; Corodan Nicolae, ajutor, I. M. Sadu Gorj, reg. Oltenia; Bîră Margareta, inginer, Piața Abator bl. B ap. 22 Cluj; Muschevi Dan, stu-

Rezultatele concursului nostru

„Cunoașteți această imagine?”

Oaspeții Casei de cultură a tineretului din raionul Tudor Vladimirescu, erau de data aceasta tineri din toate raioanele Capitalei, corespondenți și cititori ai ziarului nostru, invitați să participe la o consfățuire organizată de „Știința tineretului” în colaborare cu Comitetul orăznesc București al U.T.C., în cadrul căreia urma să aibă loc și tragerea la sorți pentru desemnarea cîștigătorilor concursului „Cunoașteți această imagine?”

Apreciem că majoritatea participanților la concurs au dat răspunsuri bune și foarte bune, ceea ce dovedește o bună cunoaștere a trecutului de luptă al poporului nostru, a marilor realizări înapătuite sub conducerea partidului.

Iată lista cîștigătorilor: Două excursii la Praga — Budapesta de 7 zile, cu trenul, au fost obținute de Samoilă I. Aurelia, dactilografă, Str. Chiparului nr. 42 bis raionul T. Vladimirescu, București și de Carpen N. Ion, pianificator, Str. Progresului nr. 28 Orașul Văleni de Munte, raionul Teleajen, reg. Ploiești.

str. Victoriei bl. 7 ap. 5 Bocșa Română raionul Reșița, Banat; Dănuș I. Ion, elev, comuna Arcani, raionul Gorj, Oltenia; Prăzaru Grigore, strungar, str. Porumbelilor nr. 13, Tirgoviste, Ploiești; Stancu Ștefan, tehnician, str. Traian nr. 37 Brașov; Drăgoș Bujor, preparator str. Decebal nr. 26 bl. A. 3 Iași.

Au fost acordate de asemenea, abonamente la ziarul „Știința tineretului”, pe trei luni, participanților: Rădulescu Gheorghe, elev, str. Uzinei nr. 22 Giurgiu, București; Duță Ilie, contabil, comuna Galicea, raionul Rm. Vlcea, Argeș; Selin Savu, elev, str. 30 Decembrie nr. 26 Gherla, Cluj; Grom Nicolae, inginer, str. Republicii nr. 68 bl. 10, Bacău; Popa Ion, inginer, str. Pietricica bl. C 2 Piața Neamț, Bacău; Moraru Anișoara, casnică, sat Valea Tarini, comuna Ciocani, raionul Birlad, Iași; Vilcan Pavel, lăcătuș, str. Ion Creangă bl. 12 ap. 9 Hunedoara; Giurgiu Cornel, Timișoara; Miron V. Mircea, elev, str. Traian nr. 18 Pitești, Argeș; Ciocan Ion, muncitor, str. Linistița nr. 2 Birlad, Iași; Pascu Stan, strungar, Piața Avram Iancu nr. 11 Arad, Banat; Peica Petru, elev, comuna Soceni, raion Reșița, Banat; Bondoa Constantin, muncitor, F-ca de mobilă „1 Iunie” Rm. Vlcea, Argeș; Grunau Alexandra, asistent medical, str. Stelea Spătaru nr. 18, raion T. Vladimirescu, București; Lungu Constanta, elevă, str. Centru nr. 443 Dărmănești, raionul Moinești, Bacău.

Au fost acordate de asemenea, 10 premii în obiecte următorilor participanți: Berean Ion, șofer, str. Drumul Național nr. 17 Tg. Jiu, Oltenia; Munteanu Paula, registrator medical, str. Dr. Bagdasar nr. 2 Olănești Băi, raionul Rm. Vlcea Argeș; Gita Ilie, elev, liceul Ștefan cel Mare, Cimpulung Moldovenesc, Suceava; Brașoveanu Gheorghe, student, str. Valea Urlei nr. 1 Urlești, regiunea Ploiești; Sima Dorin, asistent farmacie, str. Odobești nr. 5 Timișoara; Panacea Doru, elev,

facții: organele de mișcare nu au încă nevoie de nici o intervenție, după 400 000, 430 000 și chiar 600 000 kilometri parcursi.

Din an în an, în secția noastră au fost angajați noi lucrători, cei mai mulți fiind tineri. Principalele acțiuni ale organizației U.T.C. au fost concentrate în direcția educării tinerilor în spiritul însușirii cit mai exacte a tehnologiei de fabricație, al exigenței față de calitatea muncii prestate, creîndu-se cu timpul o puternică opinie a tinerilor din secția față de orice abatere de la normele colectivelor. La fel am procedat și în activitatea cu elevii de la școala profesională.

Efectul activității desfășurate de organizațiile U.T.C. din secția Diesel, s-a manifestat prin dorința acestora de a-și perfecționa continuu cunoștințele profesionale pentru a lucra mai bine și, în același timp, mai repede. Conducerea uzinei și a secției au organizat cursuri de perfecționare și de specializare. Pentru a crea emulație în rândul tinerilor și pentru a genera o atmosferă de întrecere în însușirea cunoștințelor profesionale organizația U.T.C. a adăugat noi forme de pregătire, de verificare a cunoștințelor tinerilor. În primul rând, după ce ne-am consultat cu conducerea secției și cu cei mai buni maeștri și ingineri, noi am insistat pentru cunoașterea perfectă a mașinilor pe care lucrează tinerii. Problemele legate de reglarea mașinilor, influența curățeniei asupra preciziei de prelucrare, organizarea lucrurilor de muncă și păstrarea în perfectă stare a sculelor, dispozitivelor și instrumentelor de măsură și control au format principalele teme ale cursurilor pe meserii și ale discuțiilor cu cei mai buni pregătiți muncitori din secție.

ACTUALITATEA

A APĂRUT NR. 4-1966 AL REVISTEI ANALELE INSTITUTULUI DE STUDII ISTORICE ȘI SOCIAL-POLITICE DE PE LINGĂ C. C. AL P. C. R.

CRAIOVA (de la corespondentul nostru) Comitetul orăznesc și raional Cratova a U.T.C. au invitat la o întâlnire cu activii U.T.C. un grup de oameni de artă din București, precum și activii ai C.C. al U.T.C. Reamintind în dicțiile Congresului al VIII-lea al U.T.C. cu privire la sarcinile organizației în educarea tinerii generalii, tov. Ștefan Docu, șeful comitetului cultural a C.C. al U.T.C. a expus cu acest prilej în fața activului U.T.C. unele aspecte privind educarea moral-cetățenească a tinerilor și, subliniind sarcinile trasate de cel de al VIII-lea Congres al U.T.C. în această direcție, a recomandat activului mai mult spirit tineresc în organizarea tuturor acțiunilor atenție deosebită pentru alegerea acelor

„ZILELE GEORGE COȘBUC”

La biblioteca centrală universitară din Cluj zilele acestea se va deschide o expoziție comemorativă „George Coșbuc”. Expoziția va cuprinde documente literare, manuscrise, publicații și ediții rare, stampe și fotografii.

În ziua de ieri, la Liceul „George Coșbuc” din Năsăud a început sesiunea științifică a filialei din Cluj a Societății de științe istorice și filologice consacrată împlinirii a 100 de ani de la nașterea lui George Coșbuc. Se vor prezenta peste 25 de lucrări științifice. Cu această ocazie va fi inaugu-

rată expoziția omagială „George Coșbuc” în sălile Muzeului regional din Năsăud.

Cu ocazia sărbătoririi centenarului George Coșbuc bibliotecă regională Suceava a elaborat o seară literară pe tema „George Coșbuc, poet al satului românesc”, care a fost trimisă tuturor bibliotecilor raionale și comunale în vederea organizării unor manifestări cu cartea pentru iubitorii de literatură. Pînă acum au avut deja loc numeroase acțiuni de acest gen la care au luat parte mii de cititori tineri și vîrstnici. (Ion Beldeanu).

Strînit de săptămîna la cabana Muntele Roșu

UN NOU PAVILION

IAȘI (de la corespondentul nostru) La Fabrica de antibiotice din Iași au început săpăturile la fundația unui nou pavilion pentru fabricarea de biostimulatori. Construcția acestuia este prevăzută în plan obiectivului de frunte ale fabricii în perioada actualului plan cincinal.

SPORT

Turul ciclist al României — o cursă a tinereții

Tinerii cicliști din 9 regiuni ale țării și-au trimis reprezentanți în această ediție a marelui înconjur al României. Cea mai juveni carte de vizită este a echipei Cluj—Tg. Mureș în care doar A. Laszlo are 20 de ani, iar ceilalți patru nu depășesc 18.

În urmă cu cîva timp, comitetul organizației de bază U.T.C. a inițiat o discuție cu conducerea secției căreia i-a propus ca, la recomandarea organizației U.T.C. și cu avizul șefilor de secție tinerii cei mai conștienți și mai bine pregătiți din sectoarele anexe să fie stimulați prin trecerea lor pe mașinile și agregatele din hala principală. Astfel, tineri ca Ion Tunes, bohrwerkist și Constantin Sirbu, strungar au fost transferați pe mașini mai pretentioase, ei dovedind prin hărnicie și pricepere lor că pot lucra pe utilaje complexe.

Tinerii noștri au învățat să muncească bine și pentru ei nu poate fi o mîndrie mai mare decît aceea că beneficiază din țară și de peste hotare le adresează cuvinte elogioase.

CINEMATOGRAFE	Program
ACEI OAMENI MINUNAȚI ȘI MAȘINILE LOR ZBURĂTOARE	film pentru ecran panoramic rulează la Patria orele 10, 12,45; 15,45; 18,30, 21,15.
YOYO	rulează la Republica (orele 9; 11,30; 14; 16,15; 18,45; 21,15).
NOTRE DAME DE PARIS.	rulează la Luceafărul (orele 9,30; 12; 14,30; 17; 19,30; 22); București (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21); Feroviar (orele 9; 11,45; 14,30; 17,15; 20); Excelsior (orele 10,15; 13; 15,45; 18,30; 21,15).
TARA FERICIRII	rulează la Capitol (orele 9; 11,45; 15,15; 18; 20,45); Melodia (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21).
LUMINA DUPĂ JALUZELE	rulează la Festival (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21); Modern (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30).
HAIDUCII	rulează la Lumina (orele 8,45; 11; 13; 15,45; 18,15; 20,45).
CASA NOASTRĂ	rulează la Victoriei (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,45).
COLIBA UNCHIULUI TOM	cinemascope — rulează la Central (orele 8,30; 11,30; 14,30; 17,30; 20,45); Colentina (orele 15,30; 18,30).
MINE, MEXICUL I	rulează la Union (orele 10,30; 15,30; 18; 20,45); Cîrșingi (orele 13; 15,30; 18; 20,30).
MAIGRET ȘI AFACEREA SĂINT-FIACRE	rulează la Dolna (orele 11,30; 13,45; 16; 18,30; 20,45); Grivițe (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21).
O LACRIMĂ PE OBRAZ — CE POVEȘTESC APELE — VREAU SĂ ȘTIU TOT NR. 45 — BALENA — CHEIA SUCCESULUI — PUNCI DE GRAVITATE — GHIDRUL UN — IMAGINI DIN MUZEUL POMPIERILOR — UN SECOL ȘI MULTE MILENIU	rulează la Timpori Noi (orele 9 — 21 în continuare).
IN NORD, SPRE ALASKA I	cinemascope — rulează la Volga (orele 9; 11,45).
CĂSĂTORIE DE FORMĂ	cinemascope — rulează la Dacia (orele 9; 15,45; în continuare 18,15; 20,45).
REPULSIE	rulează la Buzesti (orele 15,30; 18).
CLEOPATRA	cinemascope — rulează la Bucgei (orele 9; 12,30; 16,15; 20); Tomis (orele 9; 12,30; 16,15; 20).
DRAGOSTEA ÎNVINGE	cinemascope — rulează la Gloria (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,30); Flamura (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,45).
PRIMA DEZILUI ȘI KOPRIVSCITA	rulează la Vitan (orele 15,30; 18).
FĂRĂ PAȘAPORT ÎN TARA STRĂINĂ	rulează la Arta (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45); Gulești (orele 10; 15; 18; 20,45).
THERESE DESQUEYROUX	rulează la Miorița (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21).
CINELE DIN BASKERVILLE	rulează la Munca (orele 16; 18,15; 20,30).
MISIUNE EXTRAORDINARĂ	rulează la Popular (orele 15,30; 18,15; 20,45).
URME ÎN OCEAN	rulează la Pacea (orele 15,45; 18; 20,15); Driunul Sării (orele 11; 14,45; 17,45; 20,30).
ALBA CA ZĂPADĂ ȘI CEI ȘAPTE SĂLTĂNȚANCI	rulează la Aurora (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21); Floarea (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21).
BĂIEȚII DE LA TONOMĂȚ	rulează la Moșilor (orele 15; 17,45).
DRAGOSTEA ESTE INTERZISĂ	rulează la Cosmos (orele 15,30; 18,15; 20,45).
SE ÎNTÂMPLĂ NUMAI DUMINICA	rulează la Vitorul (orele 15,30; 18; 20,30).
ESCROCII LA MÂNĂSTIRE	cinemascope — rulează la Unirea (orele 15,30; 18).
CASA NEÎNȘTIȚĂ	rulează la Clubul Uzinelor Republica (orele 14; 16,15; 18,30; 20,45).

Lumea bogată a peisajului

„Iarnă”, „Prima zăpadă” — ultimul aducînd o viziune sumbră de fantastic și realitate, valpurică. Elena Aflori este predispusă meditației; peisajele ei spun totdeauna mult mai mult, dincolo de natură.

Se mai detașează steva „flori” — o „evoltă de lumină sfîșind cortina unui fundal violet — și trei portrete de fețiș, izbutită împletire a elementului tradițional, clasic, cu motive pregnant folclorice.

Desigur, pe drumul artei, pe Elena Aflori o mai plîndește încă „peisajele” întunecoase; modul frumos, însă, în care a debutat ne oferă convingerea că tinăra pictoriță va ști să găsească cele mai ferice soluții.

I. ANDREIȚĂ

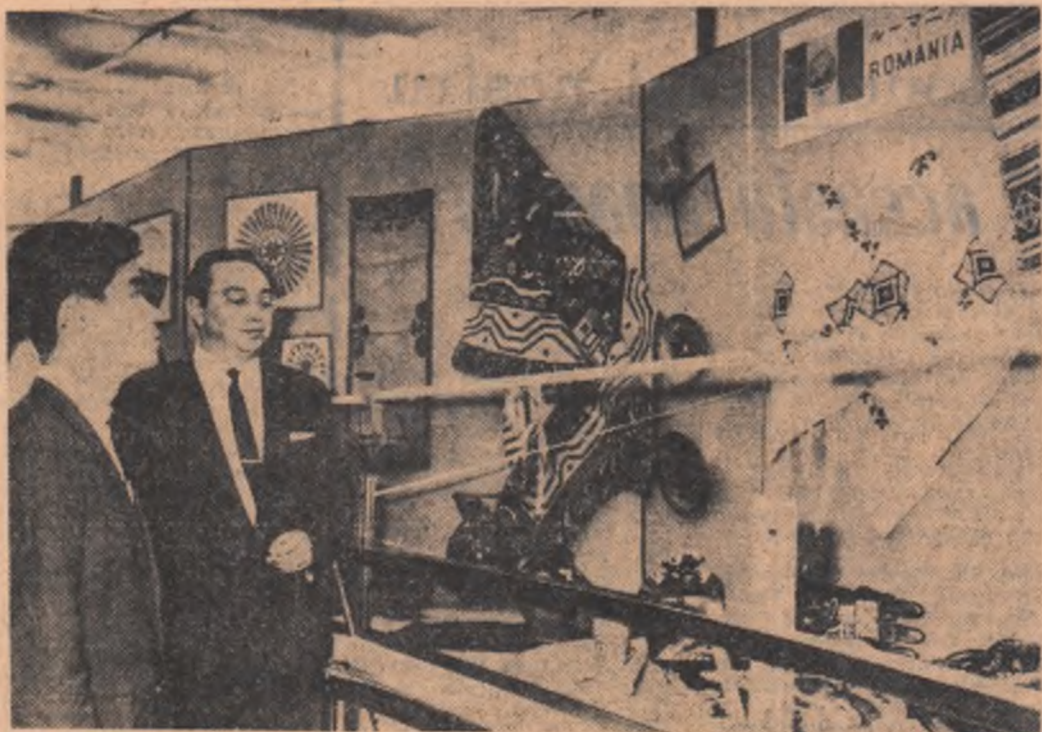
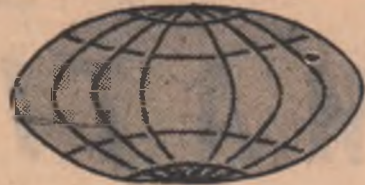
SÎMBĂȚĂ 17 SEPT. 1966

18,00 — Emisiune pentru copii și tineretului școlar: „Recreația veselă”; 19,00 — Telediscură de seară; 19,15 — Colecții, colecționari, pasiuni: Colecții de insignă și ilustrații; 19,45 — Actualitatea cinematografică; 20,00 — Telediscură; 21,00 — Antena este a dumneavoastră; 21,30 — Memoria peliculei: „Amintirile orașelor”; 21,45 — Filmul serial: „Omul invizibil”; 22,15 — Poeți și compozitori. Melodii inspirate din lirica lui George Coșbuc; 23,00 — Telesport; 23,20 — Telediscură de noapte; 23,30 — Buletinul meteorologic; 23,35 — Închiderea emisiunii.

Recent, Institutul politehnic din Cluj, a primit în folosință o nouă clădire modernă destinată procesului de învățămînt. Clădirea însumează 30 de săli din care două amfiteatre a câte 105 locuri, 13 săli pentru proiecte, 12 săli de seminar și 3 laboratoare.

Suprafața clădirii este de 3 200 m.p. iar valoarea totală a construcției se ridică la aproape 3 500 000 lei.

SE EXTINDE POLITEHNICA CLUJEANĂ

Aspect de la standul românesc deschis recent la Expoziția Internațională de artă populară de la Tokio

PE SCURT

Delegația parlamentară română condusă de Avram Bunacu, președintele Comisiei Constituționale a Marii Adunări Naționale, care se află în Cehoslovacia, a vizitat joi monumentală clădire a vechii primării prageze. Au fost vizitate apoi Universitatea Carolină, precum și Institutul Politehnic din Praga.

La 14 septembrie 1966, ministrul Afacerilor Externe al Suediei, Torsten Nilsson, a oferit o masă în cinstea ambasadorului României la Stockholm, Petru Manu, în legătură cu plecarea sa definitivă din Suedia. Au participat Leif Beltrage, secretar general al Ministerului Afacerilor Externe al Suediei și funcționari superiori ai acestui minister.

Între 13 și 15 septembrie, la Varna a avut loc o întâlnire a ziaristilor și scriitorilor din țările balcanice și din regiunea Mării Adriatice, membri ai Federației Internaționale a Scriitorilor și Ziaristilor de Turism (F.I.Z.T.). Din partea Asociației scriitorilor și ziaristilor de turism din Republica Socialistă România a luat parte o delegație. Participanții la întâlnire au examinat posibilitățile de extindere a colaborării dintre membrii F.I.Z.T. în această regiune geografică, având ca scop dezvoltarea turismului.

Un grup de militari australieni a anunțat că a intrat în contact cu un trib din Papua — Noua Guinee — a cărei civilizație materială se află la nivelul epocii de piatră. Membrii tribului care se află într-o depresiune izolată în districtul Sepik al Noii Guinee, se tem de un trib vecin de care sînt despărții de un lanț muntos, spunînd că aceștia îi vor ucide și îi vor mîca. Cel de-al doilea trib, cu care militarii australieni au intrat în contact, manifestă aceeași temere față de vecinii lor.

Tribulii vorbesc o limbă asemănătoare, deși niciodată nu traversează lanțul de munți. Locuitorii lor sînt suspendați pe stilpi înalți de 5 metri. Pentru a intra în locuințele ei folosesc scări care pot fi trase în interior în cazul unui atac. Toți membrii tribului sînt îmbrăcați în permanență înarmați, cu topoare de piatră, cuțite de os sau cu arcuși și săgeți.

Comandamentul marinei militare a R. F. Germaniei a anunțat că submarinul „Hal” (S-170), care s-a scufundat miercuri seara în strîmtoarea Doggerbank, se află la o adîncime de 60 metri. S-a subliniat că la această adîncime este posibil să fie întreprinse cercetări cu ajutorul scafandrilor, dar numai cu condiția ca marea să fie calmă. Comandamentul marinei vest-germane a precizat că plină joi seara au fost descoperite cadavrele a șase persoane, probabil ale marinarilor de pe „Hal”. Nici unul dintre ele nu a putut fi identificat. Singurul supraviețuitor al catastrofei, marinarul Peter Silbernege a fost transportat la spital.

Peste 200.000 de muncitori din Uruguay au declarat joi o grevă generală de 24 de ore, paralizînd activitatea din numeroase sectoare industriale, comerciale, de servicii și populației, inclusiv activitatea din transporturi și învățămîntul superior.

Luînd cuvîntul în fața ziaristilor prezenți la un dineu organizat la sediul O.N.U., secretarul general al O.N.U., U Thant, a reafirmat hotărîrea sa de a nu mai candida pentru postul de secretar general al O.N.U. El a invitat stătele membre ale O.N.U. să se preocupe, de pe acum, de găsirea unui succesor al său.

Consiliul Executiv al U.N.E.S.C.O. a aprobat în unanimitate sporierea bugetului acestei organizații în perioada 1967—1968 la 62.059.140 dolari. Această sumă va fi supusă spre aprobare Conferinței generale a U.N.E.S.C.O., care va avea loc la Paris în luna octombrie.

„Greu de spus...”

Joi seara, după încheierea agitate conferințe a premierilor țărilor Commonwealthului, primul ministru britanic Harold Wilson a comentat într-o conferință de presă rezultatele conferinței. „Este greu de spus dacă Commonwealthul a ieșit întărit sau nu. Este însă evident că el nu va mai fi nici odată ce a fost”, a declarat Wilson răspunzînd la întrebările reprezentanților presei. El a adăugat că „viitorul Commonwealth-ului va depinde de ceea ce se va întîmpla în Rhodesia în cursul următoarelor luni”.

În legătură cu sancțiunile care urmează să fie aplicate în continuare împotriva regimului Ian Smith, el a brătat că dacă în cadrul O.N.U. nu va primi sprijinul deplin din partea țărilor Commonwealthului, „ultimatumul” adresat guvernului rhodesian va rămîne inoperant. Totodată, Wilson a precizat că nu a fost stabilită o dată limită pînă la care guvernul britanic înțelege să aștepte un răspuns din partea lui Ian Smith dar, dacă acesta din urmă nu va da un răspuns satisfăcător, „o acțiune sau alta va fi întreprinsă înainte de sfîrșitul acestui an”.

Întrebat asupra sensului exact al unui paragraf din comunicatul final al conferinței, în care se declară că populația Rhodesiei trebuie să fie consultată asupra formei viitorului său guvern, premierul britanic a lăsat să se înțeleagă că nu este vorba să se procedeze la un referendum, ci la o consultare a elementelor celor mai reprezentative din toate comunitățile, eventual prin intermediul unei comisii regale.

de dezvoltare prin stimularea schimburilor comerciale cu acestea prin efectuarea de schimburi pe termen lung, livrări pe credit, rambursări în producție etc. În continuare, vorbitorul a propus ca la cea de-a doua conferință să fie abordate probleme legate de formarea de cadre pentru comerțul exterior, găsirea și aplicarea de forme noi de colaborare internațională, tehnică și economică cu efecte pozitive pentru comerțul internațional și dezvoltarea economică, pe baza principiilor suveranității naționale, nemamestecării în treburile interne și avantajului reciproc.

Lucrările Consiliului pentru comerț și dezvoltare

GENEVA 16 — Corespondentul Agerpres, Horia Liman, transmite: În Comitetul nr. 1 al Consiliului pentru comerț și dezvoltare a început discuția asupra celei de-a doua conferințe U.N.C.T.A.D. care va avea loc în anul 1967. Tărilor în curs de dezvoltare pun accentul pe caracterul pe care trebuie să-l aibă această a doua conferință prin stabilirea de obiective concrete menite să fie de real folos pentru ele.

Luînd cuvîntul, șeful delegației române, TITUS CRISTUREANU, a arătat în intervenția sa modul în care România a sprijinit țările în curs

Implicațiile unei demisii

Demisia lui Ludger Westrick, ministru cu însărcinări speciale în guvernul vest-german, a suscitat numeroase reacții în cercurile politice din R. F. Germană. Cancelarul Ludwig Erhard a declarat în Bundestag că motivele demisiei lui Westrick îi erau cunoscute. „Astea motive, a spus el, nu au nici o legătură cu relațiile personale care există între Westrick și mine, nici cu activitatea noastră de colaborare. La rîndul său, Rainer Barzel, șeful grupului parlamentar al creștin-democraților, a afirmat că deputații U.C.D.-ului au fost surprinși de cererea de demisie a lui Westrick și că el va comunica cancelarului concluziile pe care le va trage în această problemă.

Observatorii politici de la Bonn consideră că demisia lui Westrick ar putea antrena o remaniere a Cabinetului vest-german într-un timp mult mai scurt decît ar fi fost de așteptat.

Insuși cancelarul Erhard declară acum cîteva zile că nu trece la o remaniere a guvernului său la „timp oportun”, adăugînd însă că această remaniere nu este deocamdată „de actualitate”. Ziarele vest-germane în comentariile lor pe această temă sînt de părere că acest „timp oportun” ar fi venit o dată cu demisia lui Westrick. Astfel, „FRANKFURTER ALLGEMEINE ZEITUNG”, apropiat cercurilor guvernamentale, scrie că demisia lui Westrick „a dat lui Erhard semnalul pentru o acțiune imediată”. Aceeași părere este împărtășită și de „SUDEUTSCHE ZEITUNG”, care scrie: „Demisia lui Westrick ar putea fi începutul unei reacții în lanț. Se poate aprecia că Westrick a ales această cale pentru a înlesni cancelarului să mediteze asupra schimbărilor de persoane și de organizare în sînul cabinetului”.

Delicat și plin de maniere elegante, cu flori al căror miros amintește pe cel al iasmei, arborele de cafea merge cu buna creștere atât de departe, încît prețioasele sale roade le oferă omului învelite în pielele argintate, așa cum se prezintă o pralină învelită într-o foaie de pergament. În schimb, arborele nostru este foarte pretențios. El cere o climă uniformă, caldă, dar nu-i frîște un soare prea arzător; îi place aerul curat al înălțimilor, dar se teme de vînt; îi place o oarecare umezală, dar nu poate suporta prea multă etc. Se înțelege, prin urmare, de ce arborele de cafea se cultivă numai în anumite țări: pentru că doar acolo s-au aflat, strînse laolaltă, condițiile necesare acestui culturi.

Pînă să ajungă însă, la rîndul său, arborele de cafea creștea în stare sălbatică, într-un singur loc de pe glob: Africa (sudul Etiopiei). Legenda spune că virtuțile cafelei au fost descoperite întîmplător, observîndu-se vioiciunea oilor după ce ronțăiau cîteva boabe. Prima deplasare a făcut-o cafeaua în Arabia, dar în secolul al 17-lea începe adevăratul ei marș victorios. Cucereste Turcia, Europa, sudul Asiei și, în sfîrșit, America. Din secolul 17 datează și sfîrșitul monopolului arab al cafelei căci, odată cu sporirea consumului, se fac și noi plantări, mai întîi în Java, apoi în Guyana, Martinica, Haiti, Brazilia (la sfîrșitul sec. 19). Ulterior arborele de cafea a fost cultivat și în alte țări.

Incurajate de condițiile naturale favorabile și de creșterea consumului în lume, unele țări, mai ales latino-americane, au dezvoltat în așa măsură cultura arborelui de cafea încît, pînă la urmă, nici nu mzi

cultivau altceva. Așa s-a ajuns în aceste țări la monocultura cafelei. În același timp, producția începe să depășească cerințele pe plan mondial, iar economia capitalistă să fie bîntuie de crize de supraproducție. Primul crah pe piața cafelei s-a produs în 1900 cînd prețurile au scăzut la jumătate și cînd în depozite se aflau mai mulți saci de cafea decît consumul mondial pe un an de zile. Criza a făcut ravagii:

plantatorii dădeau faliment, munți întregi de cafea erau arși.

De atunci și pînă în prezent, deși producția a continuat să crească, cafeaua a constituit în special pentru țările producătoare, un permanent izvor de îngrijorare, și foarte adesea, de necazuri, legate în primul rînd de prețuri, menținute de companiile importatoare la un

Tensiune la Santo Domingo

În capitala dominicană s-a creat, începînd de miercuri, cînd doi soldați americani aparținînd trupelor de ocupație au fost asinași, o nouă stare de tensiune.

Joi, în fața Palatului Prezidențial au fost amplasate patru tancuri, în timp ce patrule motorizate ale armatei și poliției efectuan raiduri asupra circulației și descinderi la domiciliile diferitelor persoane. Noaptea, s-au semnalat tulburări în mai multe locuri de la periferiile capitalei. Șeful poliției, generalul Luis Tejera, a declarat presei că „aceste măsuri au fost luate pentru a preveni o posibilă încercare de violență”. La rîndul său, unul din șefii militari, întrebat despre amplasarea tancurilor în fața Palatului Prezidențial, s-a limitat să declare doar că „tancurile aduse de la bază San Isidro — citadela trupelor comandate de generalii Wessin și Im-

bert Bareras, în timpul evenimentelor crizei dominicane — nu trebuie să constituie o surpriză pentru nimeni”.

Pe de altă parte, deputatul opoziției Emmanuel Espinal a dezvoltat în Parlament existența unui plan „de declanșare a unui val de teroare în întreaga țară”. Potrivit lui Espinal, „au fost formate 300 de grupuri de cîte trei membri fiecare, care și-au propus ca obiectiv suprimarea viilei tuturor luptătorilor politici”. Deputatul opoziției a declarat, de asemenea, presei că „situația din țară s-a agravat extrem de mult, ilustrînd totodată că, polițiștii strîg la pîlnă stradă că „va trebui să se termine cu partidele politice”.

Copilărie tristă

Pe plantațiile de manzalină din Guatemala, folosirea copiilor ca mîna de lucru ieftină este un lucru obișnuit. Mii de muncitori agricoli sînt nevoiți să-și aducă copiii la munca grea a recoltatului pentru a le putea asigura hrana zilnică

iar 7 pe ale celor importatoare. Chiar de la înființare, Organizația internațională a cafelei, a reușit să elaboreze un Acord al cafelei, pe perioada 1962—1968. În esență, acordul fixa cote de bază la export pentru principalele țări producătoare. În urma încheierii acordului, marile fluctuații de prețuri s-au redus, dar problema ca-

ultimii ani, în virtutea cărora ele dețin peste 50 la sută din exportul mondial, celelalte țări producătoare cer majorarea propriilor lor cote și implicit micșorarea cotelor Braziliei și Columbiei). Brazilia insistă, totodată, să se aplice cote selective (după calitatea cafelei) și să se creeze un fond de diversificare, cu ajutorul căruia țările în curs de dezvoltare să se elibereze treptat de monocultură. Tot Brazilia care are stocată o cantitate de 50 milioane saci de cafea, cu 5 milioane saci mult decît necesarul mondial anual — a insistat asupra controlului pe care O.I.C. trebuie să-l exercite asupra licențelor de export și stocurilor.

Se pare că numeroși participanți resping ideea controlului O.I.C., care ar leza suveranitatea de stat, ca și cheltuielile suplimentare de diversificare, pe care multe țări subdezvoltate cu greu le-ar putea suporta. De aceea se presupune că nu se va ajunge ușor la un rezultat. Unii observatori consideră chiar că divergențele ar putea pune în pericol existența organizației. De unde se vede că amărăciunea boabelor de cafea nu se simte doar în cești. Numai că celelalte amărăciuni nu se pot indulci cu zahăr.

ION D. GOIA

Convorbire I. Verdet

— V. Kirilin

MOSCOVA 16 — Corespondentul Agerpres Silviu Podină transmite: Tovarășul Ilie Verdet, membru al Comitetului Executiv și al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, care se află în concediu în Uniunea Sovietică, a avut joi o întrevedere cu Vladimir Kirilin, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

În cursul convorbirii care s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, prietenească, au fost examinate probleme care prezintă interes reciproc.

În capitala Republicii Congo (Brazzaville) se desfășoară lucrările Congresului constituitiv al Uniunii Generale a Studenților din Angola. Pe lângă delegațiile din coloniile portugheze, congresul participă și reprezentanți din unele țări africane și europene. Participanții la congres dezbate probleme privind crearea Uniunii Generale a Studenților din Angola și a unui front comun al studenților din coloniile portugheze, rolul studenților în cadrul mișcării de eliberare națională, precum și probleme ale relațiilor cu organizațiile studențești din alte țări.

Deschidînd lucrările congresului, președintele Comitetului de pregătire a congresului, Lourenco Camisero, a subliniat, printre altele, că tinereții studenților din Angola va continua lupta armată pentru eliberarea națională a patriei și va contribui la unitatea mișcării studențești internaționale.

R. P. UNGARĂ. — Vedere

panoramă a centrului orașului Budapesta

Vizita lui Marcos la Washington

Nici nu este de mirare că președintelui Filipinelor, Marcos, i s-a făcut marș, cînd a sosit într-o vizită oficială la Washington, o primire călduroasă. Într-adevăr, Departamentul de Stat nu se poate lăuda cu prea mulți șefi de state din țările asiatice care să sprijine deschis poziția S. U. A. în Vietnam.

Președintele Marcos a putut anunța gazdelor sale că primii 800 de militari filipinezi au și plecat spre Saigon. Este adevărat însă că această știre a produs satisfacție în birourile Pentagonului, nu același lucru se poate spune despre reacția opiniei publice din țara celor 100 de insule. Astfel, ziarul „MANILLA CHRONICLE” nota că trimiterea unui corp expediționar în Vietnam de sud „înseamnă vînzarea vieților soldaților filipinezi în schimbul dolariilor”. Unii au reamintit și aprecierea unui cunoscut politician filipinez care spunea că legea de trimitere a contingentului militar al Filipinelor în Vietnamul de sud este o „tentativă deschisă de a face să participe un popor la un război străin”. Această apreciere, care nu putea fi decît salută, aparține nimănui altuia, decît actualului președinte filipinez. Dar cînd a fost făcută această declarație, Filipinele se aflau în plină campanie electorală și asemenea afirmări de pozii erau menite să cîștige voturile alegătorilor.

În schimb, concesiilor făcute Statelor Unite, prin trimiterea contingentului militar filipinez în Vietnamul de sud, președintele Marcos a cerut la Washington, încă de la începutul vizitei sale, unele ajutoare pentru economia țării. Căci, într-adevăr, situația este

gravă. Chiar la Washington un grup de studii al Camerei reprezentanților a Statelor Unite, după o vizită întreprinsă în Filipine, conștientă într-un raport public: „Guvernul filipinez are de făcut față unor probleme formidabile în ce privește stagnarea economică și nemulțumirea crescîndă a masei populare care continuă să crească”. Această apreciere este completată de următoarele cifre pe care le oferă „New York Times”: „Cel puțin 10 la sută din totalul brațelor de muncă se află în Filipine în stare de somaj, iar în proporție de 30 la sută nu au suficienți de lucru”. Situația este agravată de unflatul bugetului militar care înghite 60 la sută din cheltuielile statului.

În aceste condiții s-a dezvoltat în Filipine un curent de opinie publică favorabil unor schimbări care să asigure independența politică și economică a țării.

P. NICOARĂ

Drumul mizeriei

Autoritățile de la Seul au anunțat intenția de a antrena în următoarele șase luni cel puțin 100.000 de cetățeni al Coreei de sud pe „drumul fericii”.

Șloganul publicitar „drumul fericii” este denumirea, de un climat rar, a planului guvernamental de trîmțire în străinătate a unor mari contingente de brațe de muncă sud-coreene. Guvernul Pak Cijan III a decretat oficial zilele trecute perioada 1 septembrie 1966 — 1 septembrie 1967 „anul exportului de mîna de lucru”. S-a și planificat expedierea a 18.000 de sud-coreeni în America Latină, a 10.000 în Europa occidentală și a altor 12.000 în Australia. Șeful oficiului municipal de la Seul a anunțat aproapă semnarea a unui contract pe termen lung pentru trîmțirea în Bolivia a circa 80.000 țărani sud-coreeni.

„Anul expatrierii”, cum e denumită cu amărăciune în multe ziare sud-coreene acțiunea lui Pak Cijan III, este un corolar al situației catastrofale în care se zbate economia Coreei de sud, însoțită de frustările strîine. Conform datelor oficiale, la o populație de 26.000.000 locuitori, Coreea de sud numără actualmente 4.500.000 șomeri totali și peste 6.000.000 șomeri parțiali. Aceasta, în vreme ce costul vieții s-a tripliat în ultimii doi ani. Împingînd de mizerie și de somajul cronic, unii muncitori sînt forțați să-și caute de lucru în străinătate. Speranțele lor sînt însă înșelate. Drama părăsirii patriei e dublată de o tragică peregrinare și o viață amară. Agenția de presă sud-coreeană relatează, astfel, recent, că din 133 de familii emigrate anul trecut în Brazilia, 114 sînt înregistrate în categoria „vagabonda”. Din 300 de oameni, majoritatea tineri, plecați în 1964 să lucreze în minele din Bolivia, 80 au murit din cauza promiscuității și a condițiilor foarte grele de lucru.

„Drumul fericii” nu este altceva decît un drum al suferințelor și mizeriei. E. H.